

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2000/C 302/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-147/96, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Komission kieltäytyminen merkitsemästä merentakaista maata direktiivin 92/46/ETY 23 artiklassa tarkoitettuun väliaikaiseen luetteloon kolmansista maista – Kannekelpoinen toimi)	1
2000/C 302/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2000 Asiassa C-65/98 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Safet Eyüp vastaan Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Vorarlberg (ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohta – Turkkilaisen työntekijän perheenjäsen – Säännönmukaisen asumisen käsite – Ajanjaksot, joiden aikana henkilö, joka on saanut luvan muuttaa työntekijän luo, on elänyt tämän kanssa avoliitossa – Työskentelyoikeus – Välitoimihakemus)	1
2000/C 302/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-318/98 (Pretura circondariale di Udinen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosioikeudenkäynti Giancarlo Fornasaria ym:ta vastaan (Jätteet – Vaarallisten jätteiden käsite – Direktiivi 91/689/ETY – Päätös 94/904/EY – Tiukemmat suojaimenpiteet)	2
2000/C 302/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-332/98, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Coopérative d'exportation du livre français'lle (CELF) myönnetty tuki)	2

2000/C 302/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-425/98 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Marca Mode CV vastaan Adidas AG ja Adidas Benelux BV (Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan b alakohta – Tavaramerkit – Sekaannusvaara – Vaara merkin ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä)	3
2000/C 302/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-404/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteismarkkinoille soveltumaton valtioneuvosto – Takaisinperiminen – Täytäntöönpanon täydellinen mahdottomuus)	3
2000/C 302/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä kesäkuuta 2000 yhdistetyissä asioissa C-240/98–C-244/98 (Juzgado de Primera Instancia n° 35 de Barcelonan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Océano Grupo Editorial SA vastaan Rocío Murciano Quintero (asia C-240/98) ja Salvat Editores SA vastaan José M. Sánchez Alcón Prades (asia C-241/98), José Luis Copano Badillo (asia C-242/98) Mohammed Berroane (asia C-243/98) ja Emilio Viñas Feliu (asia C-244/98) (Direktiivi 93/13/ETY – Kohtuuttomat ehdot kuluttajasopimuksissa – Oikeuspaikkalauseke – Tuomioistuimen toimivalta tutkia viran puolesta tällaisen ehdon kohtuuttomuus)	4
2000/C 302/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 29 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-455/98 (Tampereen käräjäoikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Tullihallitus vastaan Kaupo Salumets ym. (Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtovero – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudes direktiivi – Tuontivero – Soveltamisala – Väkiopin maahantuonti salakuljettamalla) ..	4
2000/C 302/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 29 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-154/99 P, Corrado Politi vastaan Euroopan koulutusäätiö (Muutoksenhaku – Väliaikaiset toimihenkilöt – Valitusaike – Kanteen nostamisen määräaika – Virhe oikeudellisessa luonnehdinnassa – Tutkittavaksi ottaminen)	5
2000/C 302/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-387/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen todetaan – Täytäntöönpanon laiminlyönti – EY:n perustamissopimuksen 171 artikla (josta on tullut EY 228 artikla) – Rahamääräiset seuraamukset – Uhkasakko – Jätteet – Direktiivit 75/442/ETY ja 78/319/ETY)	5
2000/C 302/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-424/97 (Landgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Salomone Haim vastaan Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein (Jäsenvaltion vastuu yhteisön oikeuden rikkomisesta – Tilanne, jossa jäsenvaltion julkisoikeudellinen elin on rikkonut yhteisön oikeutta – Jäsenvaltion ja sen julkisoikeudellisen elimen vastuun syntymisen edellytykset – Kielitaitovaatimuksen yhteensoveltuvuus sijoittautumisvapauden kanssa)	6
2000/C 302/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-62/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Asetus N:o 4055/86 – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Merikuljetukset – EY:n perustamissopimuksen 234 artikla (josta on muutettuna tullut EY 307 artikla)	7
2000/C 302/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-84/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Asetus N:o 4055/86 – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Merikuljetukset – EY:n perustamissopimuksen 234 artikla (josta on muutettuna tullut EY 307 artikla)	7

2000/C 302/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-219/98 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Regina vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food (Direktiivi 77/93/ETY – Muiden kolmansien maiden kuin kasvien alkuperämaan antamat kasvien terveystodistukset – Tuotteet, jotka ovat peräisin Yhdistyneiden kansakuntien puskuriviyöhykkeen pohjoispuolisesta Kyproksen osasta)	8
2000/C 302/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-352/98 P, Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA ja Jean-Jacques Goupil vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu – Direktiivin 95/34/EY antaminen)	9
2000/C 302/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-45/97, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1992-1993)	9
2000/C 302/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-289/97, (Giudice di Pace di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eridania SpA vastaan Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj (Sokeri – Hintajärjestelmä – Markkinointivuosi 1996/1997 – Alueellistaminen – Alijäämäalueet – Italian luokittelu alijäämäalueeksi – Asetusten N:o 1580/96 ja 1785/81 pätevyys)	10
2000/C 302/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-356/97 (Finanzgericht Münchenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen eG vastaan Hauptzollamt Lindau (Maidon lisämaksu – Ostajalle toimitettuja maitomääriä koskeva vuosittainen tilitys – Liian myöhään tapahtuva tiedoksi antaminen – Sakko – Asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan pätevyys)	10
2000/C 302/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-402/98 (Tribunale amministrativo regionale del Lazion esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (ATB) ym. vastaan Ministero per le Politiche Agricole, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Mario Pittaro (Yhteinen markkinajärjestely – Raakatupakka – Neuvoston asetuksen (EY) N:o 711/95 ja komission asetuksen (EY) N:o 1066/95 ja (EY) N:o 1067/95 pätevyys)	11
2000/C 302/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 Asiassa C-407/98 (Överklagandenämnden for Högskolanin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Katarina Abrahamsson ja Leif Anderson vastaan Elisabet Fogelqvist (Kansallisen tuomioistuimen käsite – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Naisten mahdollisuuksia edistävät toimenpiteet – Yhteensoveltuvuus yhteisön oikeuden kanssa)	11
2000/C 302/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-11/99, (Arbeitsgericht Siegenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Margrit Dietrich vastaan Westdeutscher Rundfunk (Turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista annettu direktiivi 90/270/ETY – Soveltamisala – 2 artiklan näyttöpäätteen käsite – 1 artiklan ajoneuvojen tai koneiden ohjaamoiden tai valvomoiden käsite)	12
2000/C 302/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-73/99, (Sozialgericht Münsterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Viktor Movrin vastaan Landesversicherungsanstalt Westfalen (Sosiaaliturva – EY:n perustamissopimus – Neuvoston asetus N:o 1408/71 – Eläkkeensaaja – Pakollinen sairausvakuutus asuinvaltiossa – Vakuutusmaksu – Myöntäminen toisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella)	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2000/C 302/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa C-236/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 91/271/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)	13
2000/C 302/24	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 21 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-514/99, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	13
2000/C 302/25	Asia C-391/99: Portugalin tasavallan 13.10.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 302/26	Asia C-509/99: Portugalin tasavallan 27.12.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 302/27	Asia C-284/00: Bundesverwaltungsgerichtin 27.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Stratmann GmbH und Co. KG vastaan Landrätin des Kreises Wesel	14
2000/C 302/28	Asia C-286/00: Italian tasavallan 20.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15
2000/C 302/29	Asia C-288/00: Bundesverwaltungsgerichtin 27.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG vastaan Landrat des Kreises Neuss	15
2000/C 302/30	Asia C-292/00: Bundesgerichtshofin 27.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Davidoff & Cie. SA ja Zino Davidoff SA vastaan GOFKID Ltd.	16
2000/C 302/31	Asia C-296/00: Corte suprema di Cassazione (kolmas siviilioikeudellisia asioita käsittelevä jaosto) 18.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Prefetto provincia di Cuneo vastaan Silvano Carbone (Expo Casa Manta Srl:n ainoa yhtiömies)	16
2000/C 302/32	Asia C-303/00: Tribunale Amministrativo Regionale Lazio 31.5. ja 6.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M. Balestreri ja L. Maura vastaan Regione Lombardia	16
2000/C 302/33	Asia C-305/00: Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin 1.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Christian Schulin vastaan Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	17
2000/C 302/34	Asia C-312/00 P: Euroopan yhteisöjen komission 17.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 8.6.2000 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, Camar srl, joka on kantajana asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, ja Tico srl, kantajana asiassa T-117/98, jota tukee väliintulijana Italian tasavalta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, vastaajana asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, ja Euroopan unionin neuvosto, vastaajana asiassa T-260/97, joita tukee väliintulijana asioissa T-79/96 ja T-260/97 väliintulijana ollut Ranskan tasavalta	17

2000/C 302/35	Asia C-313/00 P: Zino Davidoff SA:n ja Davidoff & Cie SA:n 18.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmannen jaoston) 27.6.2000 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-172/98 ja T-175/98–T-177/98, Salamander AG, Una Film "City Revue" GmbH, Alma Media Group Advertising Sa & Co. Partnership ym., Zino Davidoff SA ja Davidoff & Cie SA, väliintulijoina kantajien puolella Markenverband eV, Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA ja Lancaster BV, vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajien puolella Suomen hallitus, Euroopan yhteisöjen komissio, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Ranskan tasavalta	18
2000/C 302/36	Asia C-314/00: Oberster Gerichtshofin (Itävalta) 11.5.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kraft Jacobs Suchard Österreich GesmbH vastaan 1) Eduard Mitsche, 2) Maria Mitsche, 3) Peter Roman	19
2000/C 302/37	Asia C-315/00: Bundesfinanzhofin 25.5.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rudolf Maierhofer vastaan Finanzamt Augsburg-Land	19
2000/C 302/38	Asia C-316/00: Euroopan yhteisöjen komission 22.8.2000 Irlantia vastaan nostama kanne	20
2000/C 302/39	Asia C-318/00: High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin 28.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bacardi-Martini S.A.S. ja Cellier des Dauphins vastaan Newcastle United Football Company Limited	20
2000/C 302/40	Asia C-319/00: Salzburgin osavaltion Unabhängiger Verwaltungssenatin 23.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntöasiassa Merkurbau-Grundstücksverwertungs GmbH & Co.KG, Manfred Wander, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg sekä Grundverkehrslandeskommissiondes Landes Salzburg ...	21
2000/C 302/41	Asia C-334/00: Corte Suprema di Cassazione – Sezioni Unite Civili – 9.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fonderie Officine Meccaniche Tacconi SpA vastaan HWS Heinrich Wagner Sinto Maschinenfabrik GmbH	21
2000/C 302/42	Asian C-525/99 poistaminen rekisteristä	21
2000/C 302/43	Asian C-38/00 poistaminen rekisteristä	21
2000/C 302/44	Asian C-163/98 P poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/45	Asian C-460/99 poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/46	Asian C-78/99 poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/47	Asian C-183/99 poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/48	Asian C-341/99 poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/49	Asian C-450/99 poistaminen rekisteristä	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2000/C 302/50	Asian C-432/99 poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/51	Asian C-452/99 poistaminen rekisteristä	22
2000/C 302/52	Asian C-33/00 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/53	Asian C-34/00 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/54	Asian C-342/99 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/55	Asian C-504/99 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/56	Asian C-231/99 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/57	Asian C-495/99 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/58	Asian C-432/97 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/59	Asian C-271/99 poistaminen rekisteristä	23
2000/C 302/60	Asian C-445/98 poistaminen rekisteristä	24
2000/C 302/61	Asian C-338/99 poistaminen rekisteristä	24
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2000/C 302/62	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä toukokuuta 2000 asiassa T-203/98, Yannis Tzikis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Viraltapano – Perustelut – Tosiseikkojen paikkansapitävyys – Ilmeinen arviointivirhe)	25
2000/C 302/63	Asia T-187/00: Gödecke AG:n 14.7.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	25
2000/C 302/64	Asia T-195/00: Thomas Cook Group Limitedin ja Interpayment Services Limitedin 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2000/C 302/65	Asia T-176/00: Luc Verheydenin 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2000/C 302/66	Asia T-198/00: Hershey Foods Corporationin 28.7.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	27
2000/C 302/67	Asia T-199/00: Gerber Foods International Limitedin Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 31.7.2000 nostama kanne	27
2000/C 302/68	Asia T-200/00: Glenryck UK Limitedin, Maple Leaf Foods UK Limitedin, Martin Mathew & Co Limitedin ja North Country Quality Foods Limitedin Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 31.7.2000 nostama kanne	28

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2000/C 302/69	Asia T-203/00: Beemsterboer Coldstore Services B. V:n 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2000/C 302/70	Asia T-204/00: CCBB Vervoer- en Distributiecentrum BV:n 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2000/C 302/71	Asia T-207/00: Nuno Antas de Camposin 8.8.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	30
2000/C 302/72	Asia T-210/00: Etablissements Biret et Cien 10.8.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	31
2000/C 302/73	Asia T-212/00: Nuove Industrie Molisane s.r.l:n 11.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2000/C 302/74	Asia T-216/00: Antena 3 de Televisiónin 21.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2000/C 302/75	Asia T-218/00: Cooperativa Mare Azzurro a.r.l:n ynnä muiden 23.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2000/C 302/76	Asia T-225/00: Andrea Gaulin 28.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2000/C 302/77	Asia T-228/00: Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia s.c.r.l:n 30.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2000/C 302/78	Asia T-229/00: Gruppo Ormeggiatori del Porto di Chioggia Piccola s.c.r.l:n 30.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2000/C 302/79	Asia T-237/00: Patrick Reynoldsin 8.9.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	34
2000/C 302/80	Asia T-240/00: Lars Bo Rasmussenin 12.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-147/96, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Kumoamiskanne – Komission kieltäytyminen merkitsemästä merentakaista maata direktiivin 92/46/ETY 23 artiklassa tarkoitettuun väliaikaiseen luetteloon kolmansista maista – Kannekelpoinen toimi)**

(2000/C 302/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-147/96, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinnään M. A. Fierstra ja J. S. van den Oosterkamp) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään P. J. Kuijper ja T. van Rijn), jota tukevat Ranskan tasavalta (asiamiehinnään C. de Salins ja G. Mignot) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinnään R. Torrent, J. Huber ja G. Houttuin), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, joka sisältyy 26.2.1996 päivättyyn, Alankomaiden Antillien pääministerille tiedoksiannettuun kirjeeseen ja jossa kieltäydytään merkitsemästä Alankomaiden Antilleja raakamaidon, lämpökäsitellyn maidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista terveys säännöistä 16 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/46/ETY (EYVL L 268, s. 1) 23 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla laadittuun väliaikaiseen luetteloon kolmansista maista, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn, P. Jann ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 22.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*2) *Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*3) *Ranskan tasavalta ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*⁽¹⁾ EYVL C 197, 6.7.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2000

Asiassa C-65/98 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Safet Eyüp vastaan Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Vorarlberg⁽¹⁾**(ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohta – Turkkilaisen työntekijän perheenjäsen – Säännönmukaisen asumisen käsite – Ajanjaksot, joiden aikana henkilö, joka on saanut luvan muuttaa työntekijän luo, on elänyt tämän kanssa avoliitossa – Työskentelyoikeus – Väli-toimihakemus)**

(2000/C 302/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-65/98, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseensa tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Safet Eyüp vastaan Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Vorarlberg ennakkoratkaisun Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehdyllä

sopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämistä 19 päivänä syyskuuta 1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch, H. Ragnemalm ja V. Skouris, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies H. A. Rühl, on antanut 22.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehdyllä sopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämistä 19 päivänä syyskuuta 1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se koskee sellaisen kantajan kaltaisen Turkin kansalaisen tilannetta, joille on annettu lupa saapua vastaanottavaan valtioon sen laillisilla työmarkkinoilla työskentelevän turkkilaisen työntekijän puolisona perheen yhdistämisen perusteella silloin, kun viimeksi mainittu henkilö on erottuaan ennen tämän määräyksen ensimmäisessä luettelamakohdassa määrätyn kolmen vuoden odotusajan päättymistä kuitenkin keskeytyksellä jatkanut yhteiselämää aikaisemman puolisonsa kanssa näiden entisten puolisoitten uudelleen avioitumiseen asti. Tällainen Turkin kansalainen on siten katsottava tässä säännöksessä tarkoitetuksi kyseisessä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti asuvaksi henkilöksi, joten hän voi kyseisessä jäsenvaltiossa suoraan vedota oikeuteensa vastaanottaa kolmen vuoden kuluttua mikä tahansa työtarjous ja viiden vuoden kuluttua oikeuteensa tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

(1) EYVL C 137, 2.5.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-318/98 (Pretura circondariale di Udinen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Giancarlo Fornasaria ym:ta vastaan⁽¹⁾

(Jätteet – Vaarallisten jätteiden käsite – Direktiivi 91/689/ETY – Päätös 94/904/EY – Tiukemmat suojatoimenpiteet)

(2000/C 302/03)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-318/98, jonka Pretura circondariale di Udine, sezione distaccata di Cividale del Friuli (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Giancarlo Fornasar, Andrea Strizzolo, Giancarlo Toso, Lucio Mucchino, Enzo Peressutti

ja Sante Chiarcosso ennakkoratkaisun vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY (EYVL L 377, s. 20) 1 artiklan 4 kohdan ja vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/ETY (EYVL L 356, s. 14) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: hallintovirkkamies L. Hewlett, on antanut 22.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/689/ETY ei estetä jäsenvaltioita, mukaan lukien kansalliset oikeusviranomaiset niiden toimivallan rajoissa, luokittelemasta vaarallisiksi jätteiksi muut kuin ne, jotka sisältyvät vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/904/EY hyväksytyyn vaarallisten jätteiden luetteloon, ja siten toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä tällaisten jätteiden hylkäämisen, upottamisen tai valvomattoman huolehtimisen estämiseksi. Tällaisessa tilanteessa kyseisen jäsenvaltion sellaisten viranomaisten, jotka ovat kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltaisia, on tehtävä tästä komissiolle direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan toisen luettelamakohdan mukainen ilmoitus.
- 2) Direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohtaa ja päätöstä 94/904/EY on tulkittava niin, että jätteen alkuperän määrittely ei ole välttämätön edellytys jätteen luokittelemiseksi konkreettisesti tapauksessa vaaralliseksi.

(1) EYVL C 327, 24.10.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-332/98, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Coopérative d'exportation du livre français'lle (CELF) myönnetty tuki)

(2000/C 302/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-332/98, Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Risपाल-Bellanger ja F. Million) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(asiamiehenään G. Rozet), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valtiontuesta Coopérative d'exportation du livre français'lle (CELF) 10 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/133/EY (EYVL L 44, s. 37), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), P. Jann ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 22.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 327, 24.10.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-425/98 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Marca Mode CV vastaan Adidas AG ja Adidas Benelux BV (¹)

(Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan b alakohda – Tavaramerkit – Sekaannusvaara – Vaara merkin ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä)

(2000/C 302/05)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa 425/98, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Marca Mode CV vastaan Adidas AG ja Adidas Benelux BV ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, G. Hirsch ja F. Macken, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 22.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 kohdan b alakohdasta ei voida tulkita siten, että

- kun tavaramerkki on erityisen erottamiskykyinen joko merkkiin itseensä liittyvistä syistä tai sen vuoksi, että se on tullut laajalti tunnetuksi yleisön keskuudessa, ja
- kun kolmas käyttää elinkeinotoiminnassaan ilman tavaramerkin haltijan suostumusta samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, merkkiä, joka vastaa tavaramerkkiä siinä määrin, että on mahdollista, että merkin ja tavaramerkin välillä syntyy miellelyhtymä,

tavaramerkin haltija voisi yksinoikeutensa perusteella kieltää tältä kolmannelta merkin käytön sellaisessa tilanteessa, jossa tavaramerkin erottamiskyvyn takia ei voida sulkea pois sitä, että tämä miellelyhtymä voisi johtaa sekaannuksen syntymiseen.

(¹) EYVL C 20, 23.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-404/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteis-markkinoille soveltumaton valtiontuki – Takaisinperiminen – Täytäntöönpanon täydellinen mahdottomuus)

(2000/C 302/06)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-404/97, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Triantafyllou ja A. M. Alves Vieira) vastaan Portugalin tasavalta (asiamiehinään J. Mota de Campos, L. Fernandes ja M. L. Duarte), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja Portugalin EPAC – Empresa Para a Agroalimentação e Cereais, SA:n hyväksi toteuttamista toimenpiteistä 9 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/762/EY (EYVL L 311, s. 25) mukaisia veloitteita, koska se ei ole asetetussa määräajassa poistanut ja perinyt takaisin EPAC – Empresa Para a Agroalimentação e Cereais

SA:lle perusteettomasti myönnettyjä tukia, yhteisöjen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet ja V. Skouris, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holslein, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole noudattanut Portugalin EPAC – Empresa Para a Agroalimentação e Cereais, SA:n hyväksi toteuttamista toimenpiteistä 9 päivänä heinäkuuta 1997 tehtyä komission päätöstä 97/762/EY.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 41, 7.2.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä kesäkuuta 2000

yhdistetyissä asioissa C-240/98–C-244/98 (Juzgado de Primera Instancia n° 35 de Barcelonan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Océano Grupo Editorial SA vastaan Rocío Murciano Quintero (asia C-240/98) ja Salvat Editores SA vastaan José M. Sánchez Alcón Prades (asia C-241/98), José Luis Copano Badillo (asia C-242/98) Mohammed Berroane (asia C-243/98) ja Emilio Viñas Feliu (asia C-244/98)(¹)

(Direktiivi 93/13/ETY – Kohtuuttomat ehdot kuluttajasopimuksissa – Oikeuspaikkalauseke – Tuomioistuimen toimivalta tutkia viran puolesta tällaisen ehdon kohtuuttomuus)

(2000/C 302/07)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-244/98, jotka Juzgado de Primera Instancia n° 35 de Barcelona (Espanja) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Océano Grupo Editorial SA vastaan Rocío Murciano Quintero (asia C-241/98) ja Salvat Editores SA vastaan José M. Sánchez Alcón Prades (asia C-241/98), José Luis Copano Badillo (asia C-242/98), Mohammed Berroane (asia C-243/98) ja Emilio Viñas Feliu (asia C-244/98) ennakkoratkaisun kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta

1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (esittelevä tuomari), H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris ja F. Macken, julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 27.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Se suoja, joka kuluttajille varmistetaan kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/13/EY, merkitsee sitä, että kansallinen tuomioistuin voi viran puolesta arvioida käsiteltäväkseen saatetun sopimusehdon kohtuuttomuutta silloin, kun se tutkii kansallisessa tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamista.
- 2) Kansallisen tuomioistuimen on kyseistä direktiiviä edeltäviä tai sen jälkeisiä kansallisen oikeuden säännöksiä soveltaessaan tulkittava niitä mahdollisuuksien mukaan direktiivin sisältö ja tavoite huomioon ottaen. Direktiivin mukaisen tulkinnan vaatimus edellyttää erityisesti sitä, että kansallinen tuomioistuin asettaa etusijalle sellaisen tulkinnan, jonka avulla se voi viran puolesta olla hyväksymättä toimivaltaa, joka sille annetaan kohtuuttomalla sopimusehdolla.

(¹) EYVL C 278, 5.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

29 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-455/98 (Tampereen käräjäoikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Tullihallitus vastaan Kaupo Salumets ym.(¹)

(Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtovero – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudes direktiivi – Tuontivero – Soveltamisala – Väkiiviinan maahantuonti salakuljettamalla)

(2000/C 302/08)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-455/98, jonka Tampereen käräjäoikeus (Suomi) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsi-

teltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Tullihallitus vastaan Kaupo Salumets ym. ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1), alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY (EYVL L 316, s. 21) ja yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 29.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettua kuudetta neuvoston direktiiviä 77/388/ETY, valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12/ETY, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/83/ETY ja yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2913/92 on tulkittava niin, että niihin sisältyviä verovelvollisuutta ja tullivelkaa koskevia säännöksiä on sovellettava myös tuotaessa yhteisön tullialueelle salakuljettamalla kolmansista maista peräisin olevaa väkiviinaa.

(¹) EYVL C 71, 13.3.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

29 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-154/99 P, Corrado Politi vastaan Euroopan koulutussäätiö (¹)

(Muutoksenhaku – Väliaikaiset toimihenkilöt – Valitusaika – Kanteen nostamisen määräaika – Virhe oikeudellisessa luonnehdinnassa – Tutkittavaksi ottaminen)

(2000/C 302/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käänös: lopullinen käänös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-154/99 P, Corrado Politi, entinen Euroopan koulutussäätiön väliaikainen toimihenkilö, asuinpaikka Torino (Ita-

lia), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis, F. Parmentier ja V. Peere, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Société de gestion fiduciaire, boîte postale 585, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-124/98, Politi vastaan Euroopan koulutussäätiö, 9.2.1999 antaman määräyksen (Kok. 1999, s. I-A-9 ja II-29) kumoamista, vastapuolena: Euroopan koulutussäätiö, edustajanaan asianajaja B. Wägenbauer, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Euroopan yhteisöjen komissio, Centre Wagner, Kirchberg, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, A. La Pergola, H. Ragnemalm ja M. Wathelet (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 29.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Politi veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-387/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen todetaan – Täytäntöönpanon laiminlyönti – EY:n perustamissopimuksen 171 artikla (josta on tullut EY 228 artikla) – Rahamääräiset seuraamukset – Uhkasakko – Jätteet – Direktiivit 75/442/ETY ja 78/319/ETY)

(2000/C 302/10)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-387/97, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Condou-Durande), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään J. E. Collins) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehenään A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna ja G. Karipsiadis), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan (josta on tullut EY 228 artikla) mukaisia veloitteita, koska se ei ole toteuttanut asiassa C-45/91, komissio

vastaan Kreikka, 7.4.1992 annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion (Kok. 1992, s. I-2509) täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä, ja etenkin, koska se ei vielä ole laatinut eikä soveltanut sellaisia suunnitelmia, joita tarvitaan huolehdittaessa kyseisen alueen jätteistä sekä myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä vaarantamatta ihmisten terveyttä ja aiheuttamatta haittaa ympäristölle, ja määräämään viimeksi mainitun suorittamaan komissiolle EY:n omat varat -nimiselle tilille uhkasakkona 24 600 ecua päivässä kultakin päivältä, jonka viivästys toteuttaa edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Kreikka annetun tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet kestää, tämän tuomion tiedoksiantamisesta lukien, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón ja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja V. Skouris, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 4.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut kaikkia asiassa C-45/91, komissio vastaan Kreikka, 7.4.1992 annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä eikä noudattanut EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Hanian alueen jätteistä huolehditaan jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan mukaisesti vaarantamatta ihmisten terveyttä ja aiheuttamatta haittaa ympäristölle, ja koska se ei ole direktiivin 75/442/ETY 6 artiklan mukaisesti laatinut tätä aluetta koskevia jätteiden käsittelysuunnitelmia eikä myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä 20 päivänä maaliskuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/319/ETY 12 artiklan mukaisesti myrkyllisten ja vaarallisten jätteiden käsittelysuunnitelmia.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle EU:n omat varat -nimiselle tilille uhkasakkona 20 000 euroa päivässä kultakin päivältä, jonka viivästys toteuttaa edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Kreikka annetun tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet kestää, tämän tuomion julistamisesta lukien siihen saakka, kunnes edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Kreikka annettu tuomio on täytäntöön pantu.
- 3) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 113, 11.4.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-424/97 (Landgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Salomone Haim vastaan Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein⁽¹⁾

(Jäsenvaltion vastuu yhteisön oikeuden rikkomisesta – Tilanne, jossa jäsenvaltion julkisoikeudellinen elin on rikkonut yhteisön oikeutta – Jäsenvaltion ja sen julkisoikeudellisen elimen vastuun syntymisen edellytykset – Kielitaitovaatimuksen yhteensoveltuvuus sijoittautumisvapauden kanssa)

(2000/C 302/11)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-424/97, jonka Landgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Salomone Haim vastaan Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein ennakkoratkaisun jäsenvaltion vastuusta ja jäsenvaltion julkisoikeudellisen elimen mahdollisesta vastuusta sellaisesta vahingosta, joka on aiheutunut yhteisön oikeuden rikkomisesta, sekä siitä, onko lainmukaista, että hammaslääkärin, joka on jonkin toisen jäsenvaltion kansalainen, sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvaksi hammaslääkäriksi nimeämisen edellytykseksi on asetettu vastaanottavan jäsenvaltion kielen riittävä taito, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), L. Sevón ja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 4.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Se, että jäsenvaltion lisäksi julkisoikeudellinen elin on korvausvastuussa yksityisille sellaisista toimenpiteistä aiheutuneista vahingoista, jotka se on toteuttanut yhteisön oikeuden vastaisesti, ei ole ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa.
- 2) Jotta voidaan ratkaista, onko kysymyksessä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettu ilmeinen yhteisön oikeuden rikkominen, on otettava huomioon asianomaisella jäsenvaltiolla oleva harkintavalta. Harkintavallan olemassaolo ja laajuus määritetään yhteisön oikeuden eikä kansallisen oikeuden perusteella.
- 3) Jäsenvaltion toimivaltaiset elimet saavat asettaa toisen jäsenvaltion kansalaisen, joka on hammaslääkäri ja sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon ja jolla on siellä ammatinharjoittamisoikeus, mutta ei hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien

asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY 3 artiklassa mainittua pätevyystodistusta, sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvaksi hammaslääkäriksi nimittämisen edellytykseksi sen, että hänellä on sijoittautumisvaltiossa ammatin harjoittamiseksi tarvittava kielitaito.

(¹) EYVL C 41, 7.2.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-62/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Asetus N:o 4055/86 – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Merikuljetukset – EY:n perustamissopimuksen 234 artikla (josta on muutettuna tullut EY 307 artikla))

(2000/C 302/12)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-62/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Caeiro, B. Mongin ja M. Afonso) vastaan Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes ja M. L. Duarte), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta jäsenvaltioiden väliseen meriliikenteeseen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliseen meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4055/86 (EYVL L 378, s. 1) 3 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole irtisanonut eikä mukauttanut Senegalin tasavallan kanssa tehtyä, 14.9.1979 annetulla asetuksella nro 99/79 hyväksyttyä, Kap Verden tasavallan kanssa tehtyä, 7.11.1979 annetulla asetuksella nro 119/79 hyväksyttyä, Angolan tasavallan kanssa tehtyä, 18.7.1979 annetulla asetuksella nro 71/79 hyväksyttyä sekä São Tomén ja Príncipen tasavallan kanssa tehtyä, 13.11.1979 annetulla asetuksella nro 123/79 hyväksyttyä merikuljetussopimusta siten, että yhteisön kansalaisilla olisi oikeudenmukainen, vapaa ja tasapuolinen mahdollisuus Portugalin tasavallalle kuuluviin lastiosuuksiin tämän asetuksen mukaisesti, yhteisöjen tuomioistuin, toimien ko-

koonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), L. Sevón ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 4.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta jäsenvaltioiden väliseen meriliikenteeseen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliseen meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4055/86 3 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole irtisanonut eikä mukauttanut Angolan tasavallan kanssa tehtyä merikuljetussopimusta siten, että yhteisön kansalaisilla olisi oikeudenmukainen, vapaa ja tasapuolinen mahdollisuus Portugalin tasavallalle kuuluviin lastiosuuksiin tämän asetuksen mukaisesti.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 151, 16.5.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-84/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Asetus N:o 4055/86 – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Merikuljetukset – EY:n perustamissopimuksen 234 artikla (josta on muutettuna tullut EY 307 artikla))

(2000/C 302/13)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-84/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Caeiro, B. Mongin ja M. Afonso) vastaan Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes ja M. L. Duarte), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta jäsenvaltioiden väliseen meriliikenteeseen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliseen meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4055/86 (EYVL L 378, s. 1)

3 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole irtisanonut eikä mukauttanut Jugoslavian liittotasavallan kanssa tehtyä, asetuksella nro 74/81 hyväksyttyä sekä 28.6.1979 allekirjoitettua ja 19.5.1981 voimaan tullutta merikuljetussopimusta siten, että yhteisön kansalaisilla olisi oikeudenmukainen, vapaa ja tasapuolinen mahdollisuus Portugalin tasavallalle kuuluviin lastiosuuksiin tämän asetuksen mukaisesti, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), L. Sevón ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 4.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta jäsenvaltioiden väliseen meriliikenteeseen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliseen meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annettua neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4055/86 3 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole irtisanonut eikä mukauttanut Jugoslavian liittotasavallan kanssa tehtyä merikuljetussopimusta siten, että yhteisön kansalaisilla olisi oikeudenmukainen, vapaa ja tasapuolinen mahdollisuus Portugalin tasavallalle kuuluviin lastiosuuksiin tämän asetuksen mukaisesti.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 184, 13.6.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-219/98 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Regina vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food (¹)

(Direktiivi 77/93/ETY – Muiden kolmansien maiden kuin kasvien alkuperämaan antamat kasvien terveystodistukset – Tuotteet, jotka ovat peräisin Yhdistyneiden kansakuntien puskurivyöhykkeen pohjoispuolisesta Kyproksen osasta)

(2000/C 302/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-219/98, jonka House of Lords (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistui-

men käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Regina vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd ym., Cypfruvex (UK) Ltd:n ja Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Entreprises Ltd:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiivin 77/93/ETY (EYVL 1977, L 26 s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna muun muassa 19.12.1991 annettulla neuvoston direktiivillä 91/683/ETY (EYVL L 376, s. 29) ja 1.12.1992 annettulla komission direktiivillä 92/103/ETY (EYVL L 363, s. 1), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat D. A. O. Edward, L. Sevón ja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), G. Hirsch, P. Jann, M. Wathelet ja V. Skouris, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 4.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiivin 77/93/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaan jäsenvaltio voi sallia, että sen alueelle tuodaan muun muassa erityisvaatimusten noudattamista koskevaa kasvien terveystodistusta, jos alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten antaman todistuksen puuttuessa kasvien mukana on muussa kolmannessa maassa kuin niiden alkuperämaassa annettu todistus, edellyttäen että
 - kasvit on tuotu sen maan alueelle, missä tarkastus on suoritettu, ennen niiden viemistä sieltä yhteisöön
 - kasvit ovat olleet tässä maassa niin kauan ja sellaisissa olosuhteissa, että siellä on voitu suorittaa asianmukaiset tarkastukset
 - kasveille ei ole asetettu sellaisia erityisvaatimuksia, joita voidaan noudattaa vain niiden alkuperäpaikassa.

- 2) Asianomaisen jäsenvaltion asiana ei ole ottaa huomioon syytä, joiden vuoksi kasvien terveystodistusta ei ole annettu kasvien alkuperämaassa, arvioidessaan sitä, täyttääkö esitetty todistus direktiivissä 77/93/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, vahvistetut vaatimukset.

(¹) EYVL C 258, 15.8.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-352/98 P, Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA ja Jean-Jacques Goupil vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu – Direktiivin 95/34/EY antaminen)

(2000/C 302/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-352/98 P, Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA, konkurssissa, kotipaikka Rungis (Ranska), ja Jean-Jacques Goupil, kotipaikka Chevreuse (Ranska), edustajinaan asianajajat J.-P. Spitzer ja Y.-M. Moray, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto A. May, 398 route d'Esch, valittajina, jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-199/96, Bergaderm ja Goupil vastaan komissio, 16.7.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-2805) kumoamista, vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään P. Van Nuffel, avustajanaan A. Barav), jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja R. Loosli-Surrans), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris ja F. Macken, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 4.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Laboratoires pharmaceutiques Bergaderm SA, konkurssissa, ja Jean-Jacques Goupil veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 358, 21.11.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-45/97, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1992-1993)

(2000/C 302/16)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-236/99, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään R. Silva de Lapuerta) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. M. Alves Vieira ja B. Vilá Costa), jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1992 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien sekä tiettyjen varainhoitovuoden 1993 menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 1996 tehty komission päätös 96/701/EY Espanjan kuningaskuntaa koskevilta osiltaan, yhteisöjen tuomioistuimissa (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari P. J. G. Kapteyn sekä tuomarit G. Hirsch, (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm; julkisasiamies: P. Léger; kirjaaja: johtava hallintovirkamies R. Grass, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1992 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien sekä tiettyjen varainhoitovuoden 1993 menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 1996 tehty komission päätös 96/701/EY kumotaan siltä osin kuin sen Espanjan kuningaskuntaa koskevassa osassa kieltäytyään kokonaisuudessaan rahoittamasta EMOTR:n varoista Olivar de Segura -nimiselle osuuskunnalle ja Agroalimentaria Minerva -nimiselle yritykselle myönnettyjä tukia.
- 2) Muilta osin kanne hylätään.
- 3) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 94, 22.3.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-289/97, (Giudice di Pace di Genova esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eridania SpA vastaan Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj⁽¹⁾

(Sokeri – Hintajärjestelmä – Markkinointivuosi 1996/1997 – Alueellistaminen – Alijäämäalueet – Italian luokittelu alijäämäalueeksi – Asetusten N:o 1580/96 ja 1785/81 pätevyys)

(2000/C 302/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-289/97, jonka Giudice di Pace di Genova (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Eridania SpA vastaan Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj ennakkoratkaisun valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 (EYVL L 206, s. 9) 1 artiklan f alakohdan ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1), pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: P. J. G. Kapteyn, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit G. Hirsch (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Esitettyjen kysymysten tarkastelun perusteella ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 tai sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 pätevyteen.

⁽¹⁾ EYVL C 295, 27.9.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-356/97 (Finanzgericht Münchenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen eG vastaan Hauptzollamt Lindau⁽¹⁾

(Maidon lisämaksu – Ostajalle toimitettuja maitomääriä koskeva vuosittainen tilitys – Liian myöhään tapahtuva tiedoksi antaminen – Sakko – Asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan pätevyys)

(2000/C 302/18)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-356/97, jonka Finanzgericht München (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen eG vastaan Hauptzollamt Lindau ennakkoratkaisun maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 (EYVL L 57 s. 12) 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja G. Hirsch (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta on pätemätön siltä osin kuin siinä säädetään, että ostajalle asetetaan siinä tapauksessa, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua määräaika ei noudateta, rahamääräinen seuraamus, joka on samansuuruinen kuin maidon lisämaksu, joka on maksettava 0,1 prosentin suuruudesta, tuottajien toimittaman maidon tai maitomäärää vastaavan tuotteen määrän ylityksestä ilman, että määräajan ylittämisen kestoa olisi millään tavoin mahdollista ottaa huomioon.

⁽¹⁾ EYVL C 370, 6.12.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-402/98 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (ATB) ym. vastaan Ministero per le Politiche Agricole, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Mario Pittaro⁽¹⁾

(Yhteinen markkinajärjestely – Raakatupakka – Neuvoston asetuksen (EY) N:o 711/95 ja komission asetuksen (EY) N:o 1066/95 ja (EY) N:o 1067/95 pätevyys)

(2000/C 302/19)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-402/98, jonka Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (ATB) ym. vastaan Ministero per le Politiche Agricole, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Mario Pittaro ennakkoratkaisun raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 2075/92 muuttamisesta 27 päivänä maaliskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 711/95 (EYVL L 73, s. 13), vuosien 1995, 1996 ja 1997 satojen osalta raakatupakka-alan kiintiöjärjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin se koskee neuvoston asetusta (ETY) N:o 2075/92 12 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1066/95 (EYVL L 108, s. 5) ja raakatupakka-alalle säädetyn palkkiojärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3478/92 muuttamisesta 12 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1067/95 (EYVL L 108, s. 11) pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, V. Skouris ja F. Macken, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi

- raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 2075/92 muuttamisesta 27 päivänä maaliskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 711/95
- vuosien 1995, 1996 ja 1997 satojen osalta raakatupakka-alan kiintiöjärjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin se koskee neuvoston asetusta (ETY) N:o 2075/92 12 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1066/95 ja

- raakatupakka-alalle säädetyn palkkiojärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3478/92 muuttamisesta 12 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1067/95 pätevyyteen.

(¹) EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

Asiassa C-407/98 (Överklagandenämnden for Högskolanin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Katarina Abrahamsson ja Leif Anderson vastaan Elisabet Fogelqvist⁽¹⁾

(Kansallisen tuomioistuimen käsite – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Naisten mahdollisuuksia edistävät toimenpiteet – Yhteensoveltuvuus yhteisön oikeuden kanssa)

(2000/C 302/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-407/98, jonka Överklagandenämnden för Högskolan (Ruotsi) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Katarina Abrahamsson ja Leif Anderson vastaan Elisabet Fogelqvist ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan 1 ja 4 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), P. Jann ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta

1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY 2 artiklan 1 ja 4 kohta ja EY 141 artiklan 4 kohta ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan julkista virkaa hakeva henkilö, joka on aliedustettua sukupuolta ja jolla on riittävä pätevyys virkaan, on asetettava etusijalle sellaiseen vastakkaista sukupuolta olevaan hakijaan nähden, joka olisi muuten valittu, jos toimenpide on tarpeen aliedustettua sukupuolta olevan henkilön valitsemiseksi ja jos hakijoiden pätevyys-ero ei ole niin suuri, että toimenpide olisi vastoin virantäytössä noudatettavaa asiallisuusvaatimusta.

- 2) Direktiivin 2 artiklan 1 ja 4 kohta ovat esteenä tällaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle myös siinä tapauksessa, että sitä sovelletaan yksinomaan täytettäessä joko etukäteen lukumäärältään rajoitettuja virkoja tai tietyn korkeakoulun hyväksymän, positiivisen erityiskohtelun soveltamista koskevan erityisen ohjelman osana perustettavia virkoja.
- 3) Direktiivin 2 artiklan 1 ja 4 kohta eivät ole esteenä kansallisen oikeuskäytännön mukaiselle säännölle, jonka mukaan aliedustettua sukupuolta oleva hakija voi saada etusijan vastakkaista sukupuolta olevaan kilpailevaan hakijaan nähden, jos hakijat ovat ansioiltaan tasaveroisia tai lähes tasaveroisia, kunhan hakemuksia arvioidaan objektiivisesti siten, että kaikkien hakijoiden henkilöön liittyvät erityiset seikat otetaan huomioon.
- 4) Arviointi korkeakoulujen virantäytössä sovellettavaa positiivista erityiskohtelua koskevien kansallisten sääntöjen yhteensoveltuvuudesta yhteisön oikeuden kanssa ei voi riippua täytettävän viran tasosta.

(¹) EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-11/99, (Arbeitsgericht Siegenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Margrit Dietrich vastaan Westdeutscher Rundfunk (¹)

(Turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista annettu direktiivi 90/270/ETY – Soveltamisala – 2 artiklan näyttöpäätteen käsite – 1 artiklan ajoneuvojen tai koneiden ohjaamoiden tai valvomoiden käsite)

(2000/C 302/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-11/99, jonka Arbeitsgericht Siegen (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväk

si saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Margrit Dietrich vastaan Westdeutscher Rundfunk, ennakkoratkaisun turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/270/ETY (viides direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 156 s. 14) 2 artiklan a alakohdan ja 1 artiklan 3 kohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja V. Skouris, julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/270/ETY (viides direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 2 artiklan a alakohdassa olevaa käsitettä "graafinen kuvaruutu" on tulkittava siten, että se käsittää kuvaruudut, joilla esitetään analogisessa tai digitaalisessa muodossa olevia filmi-otoksia.
- 2) Direktiivin 90/270/ETY 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että käsite "koneiden valvomo" ei käsitä pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaista työpaikkaa, jossa analogista tai digitalisoitua kuvamateriaalia työstetään teknisin laittein ja/tai tietokoneohjelmin lähetykselpoisiksi televisio-ohjelmiksi.

(¹) EYVL C 71, 13.3.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-73/99, (Sozialgericht Münsterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Viktor Movrin vastaan Landesversicherungsanstalt Westfalen (¹)

(Sosiaaliturva – EY:n perustamissopimus – Neuvoston asetus N:o 1408/71 – Eläkkeensaaja – Pakollinen sairausvakuutus asuinvaltiossa – Vakuutusmaksu – Myöntäminen toisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella)

(2000/C 302/22)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-73/99, jonka Sozialgericht Münster (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on

tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Viktor Movrin vastaan Landesversicherungsanstalt Westfalen, ennakkoratkaisun EY:n perustamisopimuksen ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja V. Skouris, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä joulukuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen lisäosa, jonka tarkoituksena on korvata maksetut sairausvakuutusmaksut, on kyseisten säännösten mukainen vanhuusetuus, joihin kyseisen lainsäädännön mukaisen vanhuuseläkkeen saajalla on oikeus, vaikka hän asuu muussa jäsenvaltiossa, jossa hän kuuluu pakollisen sairausvakuutuksen piiriin.

(¹) EYVL C 136, 15.5.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-236/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 91/271/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2000/C 302/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-236/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään G. Valero Jordana ja O. Couvert-Castéra) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään A. Snoecx, jota avustavat asian-

ajajat F. P. Louis ja A. Vallery), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätteiden käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40) ja erityisesti sen 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska sen komissiolle toimittama ohjelma direktiivin täytäntöönpanemiseksi ei Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen osalta ole direktiivin mukainen, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida sekä tuomarit R. Schintgen, J.-P. Puissochet, G. Hirschja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 6.7.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätteiden käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska sen komissiolle toimittama direktiivin täytäntöönpanoa koskeva ohjelma ei Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen osalta ole direktiivin mukainen.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

21 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-514/99, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2000/C 302/24)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-514/99, Ranskan tasavalta (asiamiehinnään R. Abraham, K. Rispal-Bellanger ja R. Loosli-Surrans) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään D. Booß ja G. Bercheid), jossa kantaja vaatii sen päätöksen kumoamista, jolla komissio kieltäytyi muuttamasta tai kumoamasta sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 23 päivänä heinäkuuta 1999 tekemäänsä päätöstä 1999/514/EY (EYVL L 195, s. 42), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodrí-

guez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sévon (esittelevä tuomari) ja R. Schingten sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris ja F. Macken, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 21.6.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Portugalin tasavallan 13.10.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-391/99)

(2000/C 302/25)

Portugalin tasavalta on nostanut 13.10.1999 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat ulkoasiainministeriön Euroopan yhteisöihin liittyvistä asioista vastaavan osaston oikeudellisen yksikön päällikkö Luis Fernandes, Lissabonin yliopiston oikeudellisen tiedekunnan professori Maria Luisa Duarte ja asianajajat Miguel Galvão Teles ja Mário Marques Mendes, Lissabon, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Portugalin suurlähetystö, 24 rue Guillaume Schneider.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. hyväksyy kanteen ja
 - a) ensisijaisesti toteaa, että yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89(¹) 21 artiklan mukaisesta menettelystä 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehty komission päätös C(1999) 2406 lopullinen (asia IV/M.1616 – A. Champalimaud/BSCH) on oikeudellisesti pätemätön,
 - b) toissijaisesti kumoaa edellä mainitun päätöksen ja
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.9.2000 antamalla määräyksellä tämä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1.

Portugalin tasavallan 27.12.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-509/99)

(2000/C 302/26)

Portugalin tasavalta on nostanut 27.12.1999 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat ulkoasiainministeriön Euroopan yhteisöihin liittyvistä asioista vastaavan osaston oikeudellisen yksikön päällikkö Luís Fernandes, Lissabonin yliopiston oikeudellisen tiedekunnan professori Maria Luisa Duarte ja asianajajat Miguel Galvão Teles ja Mário Marques Mendes, Lissabon, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Portugalin suurlähetystö, 24 rue Guillaume Schneider.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. hyväksyy kanteen ja
 - a) ensisijaisesti toteaa, että yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89(¹) 21 artiklan mukaisesta menettelystä 20 päivänä lokakuuta 1999 tehty komission päätös C(1999) 3370 lopullinen (asia IV/M. 1616 – A. Champalimaud/BSCH) on oikeudellisesti pätemätön,
 - b) toissijaisesti kumoaa edellä mainitun päätöksen ja
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 14.9.2000 antamalla määräyksellä tämä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1.

Bundesverwaltungsgerichtin 27.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Stratmann GmbH und Co. KG vastaan Landrätin des Kreises Wesel

(Asia C-284/00)

(2000/C 302/27)

Bundesverwaltungsgericht on pyytänyt 27.4.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Stratmann GmbH und Co. KG vastaan Landrätin des Kreises Wesel seuraavaan kysymykseen:

Kattaako kotimarkkinoille tarkoitettua tuoreen lihan tarkastuksesta 15.6.1988 annetun neuvoston direktiivin 88/409/EY⁽¹⁾ nojalla sovellettavassa, 26.6.1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/EY⁽²⁾,

- a) sellaisena kuin se on muutettuna 11.12.1989 annetulla direktiivillä 89/662/EY⁽³⁾,
- b) sellaisena kuin se on muutettuna 29.7.1991 annetulla direktiivillä 91/497/EY⁽⁴⁾,

säädetty kiinteä määrä

- a) 29.1.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/73/EY⁽⁵⁾ ja 15.6.1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/408/EY⁽⁶⁾ mukaan
- b) neuvoston direktiivin 85/73/EY mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/118/EY⁽⁷⁾,

myös tuoreen lihan trikiinutkimuksesta aiheutuvat kustannukset?

- _____
- (1) EYVL 1988, L 194, s. 28.
 - (2) EYVL 1964, B 121, s. 2012.
 - (3) EYVL 1989, L 395, p. 13.
 - (4) EYVL 1991, L 268, s. 69.
 - (5) EYVL 1985, L 32, s. 14.
 - (6) EYVL 1988, L 194, s. 24.
 - (7) EYVL 1993, 340, s. 15.

Italian tasavallan 20.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-286/00)

(2000/C 302/28)

Italian tasavalta on nostanut 20.7.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat professori Umberto Leanza, avustajinaan valtionasiamiehet Ivo M. Braguglia ja Francesca Quadri, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Italian suurlähetystö, Rue Marie-Adélaïde 5.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan komission 16.5.2000 päivätyn virallisen huomautuksen nro SG (2000) – D/103687;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Italian tasavalta toteaa, että vaikka virallinen huomautus on alustava suhteessa sitä mahdollisesti seuraavaan EY

86 artiklan (ent. 90 artikla) nojalla tehtävään päätökseen, se on kuitenkin toimenpide, jolla on ulospäin ilmenevää merkitystä välittöminä ja haitallisina oikeusvaikutuksina niille, joille se on osoitettu. Tässä suhteessa on selvää, että jäsenvaltiot ja muut asianomaiset tahot voivat nostaa kanteen komission päätöksestä, jolla tietyt toimenpiteet on määritelty EY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) tarkoitetuiksi ”uusiksi tuiksi” ja jolla on aloitettu EY 88 artiklan 2 kohdan (ent. 93 artiklan 2 kohta) mukainen menettely, jos ne katsovat, että kyseiset toimenpiteet ovat ”olemassaolevia tukia”, joita olisi arvioitava EY 88 artiklan 1 kohdan (ent. 93 artiklan 1 kohta) mukaisessa eri menettelyssä.

- 2) Komissio on Italian tasavallan mukaan tehnyt ilmeisen virheen tehdessään valintaa siitä, mikä on asianmukainen oikeudellinen perusta sen arvioimiseksi, ovatko riidanalaiset kansalliset säännökset yhteisön oikeuden mukaisia. Komission olisi näet pitänyt tehdä arvionsa ainoastaan postidirektiivin erityissäännösten perusteella. Tällainen virhe oikeudellisessa perustassa merkitsee nyt kyseessä olevassa asiassa olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja menettelyn väärinkäyttämistä, ottaen huomioon että asiassa on aloitettu EY 86 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu menettely, vaikka postidirektiivin asianmukaista täytäntöönpanoa koskeva asia olisi pitänyt riitauttaa EY 226 artiklan (ent. 169 artikla) mukaisessa menettelyssä.

Menettelyllään komissio on rikkonut EY 86 artiklan 3 kohtaa – jota asiassa ei olisi saanut soveltaa – sekä EY 226 artiklaa, jota asiassa on virheellisesti jätetty soveltamatta.

Lopuksi Italian tasavalta huomauttaa, että komissio ei ole millään tavoin perustellut päätöstään valita menettelyksi muu kuin 226 artiklan mukainen menettely, vaikka tästä valinnasta johtuvien merkittävien seurausvaikutusten vuoksi perusteleminen olisi ollut sitäkin tärkeämpää.

Bundesverwaltungsgerichtin 27.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG vastaan Landrat des Kreises Neuss

(Asia C-288/00)

(2000/C 302/29)

Bundesverwaltungsgericht on pyytänyt 27.4.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG vastaan Landrat des Kreises Neuss seuraavaan kysymykseen:

Kattaako kotimarkkinoille tarkoitettua tuoreen lihan tarkastuksesta 15.6.1988 annetun neuvoston direktiivin 88/409/ETY⁽¹⁾ nojalla sovellettavassa 26.6.1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 11.12.1989 annetulla direktiivillä 89/662/ETY⁽³⁾, säädetty kiinteä määrä 29.1.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/73/ETY⁽⁴⁾ mukaan, yhdessä 15.6.1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/408/ETY⁽⁵⁾ kanssa, myös yksittäistapauksissa vaadittavien bakteriologisten tutkimusten kustannukset?

⁽¹⁾ EYVL 1988, L 194, s. 28.

⁽²⁾ EYVL 1964, B 121, s. 2012.

⁽³⁾ EYVL 1989, L 395, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL 1985, L 32, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL 1988, L 194, s. 24.

Bundesgerichtshofin 27.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Davidoff & Cie. SA ja Zino Davidoff SA vastaan GOFKID Ltd.

(Asia C-292/00)

(2000/C 302/30)

Bundesgerichtshof on pyytänyt 27.4.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Davidoff & Cie. SA ja Zino Davidoff SA vastaan GOFKID Ltd. seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY⁽¹⁾ (EYVL 1989, L 40, s. 1) 4 artiklan 4 kohdan a alakohtaa ja 5 artiklan 2 kohtaa tulkittava (ja siis myös sovellettava) siten, että niissä annetaan jäsenvaltioille oikeus säätää, että laajalti tunnetuille tavaramerkeille annetaan laajempaa suojaa myös sellaisissa tapauksissa, että myöhempää tavaramerkkiä käytetään tai on määrä käyttää sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samoja tai samankaltaisia niiden tavaroiden tai palvelujen kanssa, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity?
2. Onko tavaramerkkidirektiivin 4 artiklan 4 kohdan a alakohtassa ja 5 artiklan 2 kohdassa säädetty tyhjentävästi niissä mainituilla perusteilla (aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle), milloin kansallisessa lainsäädännössä on sallittua antaa laajempaa suojaa laajalti tunnetuille tavaramerkeille, vai onko niiden mukaan sallittua antaa laajalti tunnetuille tavaramerkeille kansallisilla säännöksillä lisäksi suojaa sellaisia myöhempiä tunnusmerkkejä vastaan, joita käytetään tai on määrä käyttää sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samoja tai samankaltaisia niiden tavaroiden tai palvelujen kanssa, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity?

⁽¹⁾ EYVL 1989, L 40, s. 1.

Corte suprema di Cassazione (kolmas siviilioikeudellisia asioita käsittelevä jaosto) 18.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Prefetto provincia di Cuneo vastaan Silvano Carbone (Expo Casa Manta Srl:n ainoa yhtiömies)

(Asia C-296/00)

(2000/C 302/31)

Corte suprema di Cassazione (kolmas siviilioikeudellisia asioita käsittelevä jaosto) on pyytänyt 18.4.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Prefetto provincia di Cuneo vastaan Silvano Carbone (Expo Casa Manta Srl:n ainoa yhtiömies) ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

kuuluuko tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annettujen asetusten (EY) N:o 519/94⁽¹⁾ ja N:o 3285/94⁽²⁾ soveltamisalaan kansallinen säännös, jossa edellytetään, että yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevat langattomat puhelimet ovat ennalta hyväksytyjä, jotta niitä voidaan pitää kaupan, mutta vastaavaa edellytystä ei ole niiden tuonnin osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽²⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53.

Tribunale Amministrativo Regionale Lazio 31.5. ja 6.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M. Balestreri ja L. Maura vastaan Regione Lombardia

(Asia C-303/00)

(2000/C 302/32)

Tribunale Amministrativo Regionale Lazio on pyytänyt 31.5. ja 6.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 8.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa M. Balestreri ja L. Maura vastaan Regione Lombardia ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Voidaanko 28.12.1992 annetun neuvoston asetuksen N:o 3950/92⁽¹⁾ 1, 4, 6 ja 7 artiklan ja 9.3.1993 annetun komission asetuksen N:o 536/93⁽²⁾ 3 ja 4 artiklan säännösten mukaan poiketa maitokiintiöiden myöntämistä ja näin ollen korvausten ja maksujen suorittamista koskevista määräajoista sellaisessa tilanteessa, jossa tarkasteltaessa näitä maitokiintiöitä koskevien vuokra- ja myyntisopi-

musten sääntöjenmukaisuutta, todetaan, että luovuttajalle alun perin myönnetty maitokiintiö oli vahvistettu virheellisesti syistä, joista viranomaisten ei voida katsoa olevan vastuussa?

2. Ovatko edellä mainitut yhteisön säännökset päteviä, kun otetaan huomioon EY 33 artikla (aiempi perustamissopimuksen 39 artikla), siltä osin kuin niissä ei vahvisteta, että vuokrattuja tai ostettuja yksilöllisiä viitemääriä tarkastettaessa myöhemmin on mahdollista myöntää maitokiintiö taannehtivasti ja korjata tiedonannoissa virheellisesti ilmoitetut määrät syistä, joista viranomaisten ei voida katsoa olevan vastuussa?

(¹) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

(²) EYVL L 57, 10.3.1993, s. 12.

Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin 1.8.2000 tekemälään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Christian Schulin vastaan Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Asia C-305/00)

(2000/C 302/33)

Oberlandesgericht Frankfurt am Main on pyytänyt 1.8.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 11.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Christian Schulin vastaan Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen N:o 2100/94 (¹) 14 artiklan 3 kohdan kuudetta luetelmakohtaa luettuna yhdessä 24.7.1995 annetun neuvoston asetuksen N:o 1768/95 (²) 8 artiklan kanssa tulkittava siten, että asetuksen N:o 2100/94 mukaan suojatun lajikkeen kasvinjalostajanoikeuden haltija saa vaatia kaikilta maanviljelijöiltä edellä mainituissa säännöksissä olevat tiedot siitä riippumatta, onko ole-massa mitään viitteitä, joiden mukaan maanviljelijä olisi ylipää-tään toteuttanut asetuksen N:o 2100/94 13 artiklan 2 kohdan mukaisen käyttötoimenpiteen kysymyksessä olevan lajikkeen

osalta tai käyttänyt kyseistä lajiketta – vähintäänkin – muuten tilallaan?

(¹) EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

(²) EYVL L 173, 25.7.1995, s. 14.

Euroopan yhteisöjen komission 17.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 8.6.2000 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, Camar srl, joka on kantajana asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, ja Tico srl, kantajana asiassa T-117/98, jota tukee väliintulijana Italian tasavalta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, vastaajana asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, ja Euroopan unionin neuvosto, vastaajana asiassa T-260/97, joita tukee väliintulijana asioissa T-79/96 ja T-260/97 väliintulijana ollut Ranskan tasavalta

(Asia C-312/00 P)

(2000/C 302/34)

Euroopan komissio, asiamiehinhään oikeudellisen osaston virkamiehet Christopher Van der Hauwaert ja Luca Visaggio, avustajanaan asianajaja Alberto Dal Ferro, Vicenza, prosessio-osoite Luxemburgissa oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-rakennus, Kirchberg, on valittanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 8.6.2000 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, Camar srl, joka on kantajana asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, ja Tico srl, kantajana asiassa T-117/98, jota tukee väliintulijana Italian tasavalta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, vastaajana asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98, ja Euroopan unionin neuvosto, vastaajana asiassa T-260/97, joita tukee väliintulijana asioissa T-79/96 ja T-260/97 väliintulijana ollut Ranskan tasavalta.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion

ja näin ollen

- katsoo, että asiassa T-79/96 nostettu kanne on perustetton
- katsoo, että asiassa T-260/97 nostettu kanne on perustetton myös siinä esitettyjen vahingonkorvausvaatimusten osalta

- jättää asiassa T-117/98 nostetun kanteen perusteettomana tutkittavaksi ottamatta
- velvoittaa yhdistettyjen asioiden T-79/96, T-260/97 ja T-117/98 kantajat korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olleesta oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole asiassa T-117/98 noudattanut kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Toimenpide, joka komission olisi pitänyt toteuttaa ja jolla tarkoitettiin sellaista asetusta, jolla kolmansista maista ja ei-perinteisistä AKT-maista peräisin olevien banaanien yhteisön tuontikiintiötä olisi lisätty, on selvästi sellainen yleisesti sovellettava ja abstrakti toimenpide, joka ei voi koskea kantajia suoraan.

Toisen valitusperusteen mukaan kahta asetuksen 404/93⁽¹⁾ 30 artiklan soveltamisedellytystä ei ole noudatettu.

Ensimmäinen osa koskee 30 artiklan ensimmäistä soveltamisedellytystä, jonka mukaan toimijan vaikeuksien on pitänyt aiheutua siirtymisestä vanhasta kansallisesta järjestelmästä uuteen yhteisön järjestelmään. Tuomiolla loukataan yhteisön oikeutta, koska siinä on jätetty tutkimatta, miten vanha järjestelmä on todellisuudessa vaikuttanut kantajan asemaan sen selvittämiseksi, taattiinko kansallisella järjestelmällä kantajan vaikeuksien ratkaiseminen.

Toinen osa koskee ”yrityksen toiminnan jatkumisen vaarantamiseen” liittyvää edellytystä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimenomaisesti katsonut, ettei tämän edellytyksen täyttyminen ole 30 artiklan soveltamisedellytys ja loukannut näin komission noudattamaa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä.

Kolmannen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut asetuksen 404/93 16 artiklan 3 kohdan sitä soveltamisedellytystä, jonka mukaan yhteisön hankintojen on vaikeuduttava. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näkemys, jonka mukaan ei ole tarpeen, että kantajien ei ole ollut mahdollista tosiasiallisesti tehdä hankintoja yhteisön markkinoilta, vaan riittää, että he osoittavat, että on olemassa vaara, ettei näitä hankintoja voida tehdä, on ristiriidassa kyseisen artiklan tekstin ja tarkoituksen kanssa, sellaisena kuin sitä on näihin päiviin asti tulkittu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan ilman minkäänlaisia perusteluja, että pelkästään Italian markkinoilla tapahtuviin hankintoihin kohdistuvat vaikutukset kohdistuvat automaattisesti yhteisön hankintoihin, eristäen näin osan yhteisön markkinoista.

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

Zino Davidoff SA:n ja Davidoff & Cie SA:n 18.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmannen jaoston) 27.6.2000 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-172/98 ja T-175/98–T-177/98, Salamander AG, Una Film ”City Revue” GmbH, Alma Media Group Advertising Sa & Co. Partnership ym., Zino Davidoff SA ja Davidoff & Cie SA, väliintulijoina kantajien puolella Markenverband eV, Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA ja Lancaster BV, vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajien puolella Suomen hallitus, Euroopan yhteisöjen komissio, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Ranskan tasavalta

(Asia C-313/00 P)

(2000/C 302/35)

Zino Davidoff SA ja Davidoff & Cie SA ovat valittaneet 18.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmannen jaoston) 27.6.2000 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-172/98 ja T-175/98–T-177/98, Salamander AG, Una Film ”City Revue” GmbH, Alma Media Group Advertising Sa & Co. Partnership ym., Zino Davidoff SA ja Davidoff & Cie SA, väliintulijoina kantajien puolella Markenverband eV, Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA ja Lancaster BV, vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajien puolella Suomen hallitus, Euroopan yhteisöjen komissio, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Ranskan tasavalta. Valittajien edustaja on asianajaja ja professori Rolf Wägenbaur, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajajat Arendet & Medernach, 8-10 rue Mathias Hardt, B.P. 39, L-2010 Luxembourg.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 27.6.2000 antaman tuomion – siltä osin kuin se koskee kantajia ja valittajia – ja hylkää oikeudenkäyntiväitteen;
2. tämän seurauksena ottaa kantajien ja valittajien kanteen tutkittavaksi;
3. hyväksyy pääasiana esitetyn kanteen ja näin ollen kumoaa tupakkatuotteiden mainonnasta ja niiden hyväksi tapahtuvasta sponsoroinnista 6.7.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/43/EY (EYVL L 213, 30.7.1998, s. 9) ainakin siltä osin kuin tässä direktiivissä kielletään tai tehdään vaikeammaksi sellainen sponsorointi ja tavaramerkkiperusteinen mainonta, jota 30.7.1998 mennessä oli käytetty myös muita kuin tupakkatuotteita koskeneessa mainonnassa;

4. sikäli kuin tarpeellista palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi sen jatkokäsittelyä varten;
5. velvoittaa vastaajat ja muut vastapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua käsitettä "koskee suoraan" on tulkittu virheellisesti: Valituksenalaisessa tuomiossa on virheellisesti katsottu, että direktiivi ei ennen kansallisten täytäntöönpanotoimien toteuttamista ja niistä riippumatta vaikuta suoraan taloudellisten toimijoiden oikeudelliseen asemaan. EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan ratkaisevaa on yksin se, vaikuttaako direktiivillä sellaisenaan (odottamatta jäsenvaltioiden täytäntöönpanoa) suoraan yksittäisen yrittäjän oikeudelliseen asemaan.
- Arvio direktiivin vaikutuksista valittajien asemaan oli virheellinen, minkä seurauksena valituksenalainen tuomio oli riittämättömästi perustelu: Direktiivi 98/43/EY on sellaisenaan jo toimi, joka merkitsee omistusoikeuden mitätöintiä (olemassa olevaa tavaramerkkiä ei voi enää käyttää mainonnassa, minkä seurauksena tavaramerkin arvo diversifiointituotteissa nollautuu). Tämä koskee valittajien oikeudellista asemaa eikä pelkästään niiden tosiasiallista tilannetta.

Oberster Gerichtshofin (Itävalta) 11.5.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kraft Jacobs Suchard Österreich GesmbH vastaan 1) Eduard Mitsche, 2) Maria Mitsche, 3) Peter Roman

(Asia C-314/00)

(2000/C 302/36)

Oberster Gerichtshof (Itävalta) on pyytänyt 11.5.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 21.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Kraft Jacobs Suchard Österreich GesmbH vastaan 1) Eduard Mitsche, 2) Maria Mitsche, 3) Peter Roman ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Sovelletaanko EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa (josta on tullut EY 81 artikla) myös ostosopimukseen, joissa on sovittu, että ostajan on tilattava kaupan kohdetta usean vuoden ajan "listahintaan" ja maksettava se tähän samaan hintaan kuitenkin niin, että sopimuksessa on sovittu lähellä ostajan kokonaistarvetta olevasta vuosittaisesta vähimmäismäärästä, joka voi vaihdella sovittujen vaihteluvälin rajoissa?

- 2) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- a) Sovelletaanko perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta yksinostosopimusten ryhmiin 22 päivänä kesäkuuta 1983 annettua komission asetusta (ETY) N:o 1984/83 (EYVL L 173, 30.6.1983, s. 5) periaatteessa myös kohdassa 1 kuvattun laisiin sopimuksiin?

- b) Sovelletaanko tätä asetusta myös silloin, kun paahdettuna ostettua kahvia jalostetaan ennen edelleenmyyntiä siten, että siitä valmistetaan juotavaa kahvia?

- 3) Siinä tapauksessa, että toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko asetuksen N:o 1984/83 3 artiklan d alakohtaa tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen sopimukset, joita tehtäessä molemmat sopimus-kumppanit ovat lähteneet siitä, että koko myyntimäärä tulee tilatuksi alle viiden vuoden kuluessa, myös kuuluvat asetuksella säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, vai päteekö tämä vain siinä tapauksessa, että tämä vastaa myös objektiivista käsitystä?

- 4) Onko EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (EY 81 artikla) 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että kohdassa 1 kuvattun laiset sopimukset ovat mitättömiä myös niiltä osin, kuin niissä on sovittu, että sopimuksen purkautuessa ennenaikaisesti myyjän sopimuksen tullessa voimaan ostajalle suorittama alennus, joka on perustunut siihen, että koko sopimuksessa sovittu määrä ostetaan, on maksettava takaisin, ja johtuuko EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (EY 81 artikla) 1 ja 2 kohdasta, että tällaisessa tapauksessa ei ole oikeutta vaatia suoritusta takaisin?

Bundesfinanzhofin 25.5.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rudolf Maierhofer vastaan Finanzamt Augsburg-Land

(Asia C-315/00)

(2000/C 302/37)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 25.5.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 21.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Rudolf Maierhofer vastaan Finanzamt Augsburg-Land ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuuluuko direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B alakohtaan b alakohdassa tarkoitettun käsitteen kiinteän omaisuuden vuokraus piiriin sellaisen valmisosista koottuun rakennuksen vastikkeellinen käyttöönlouvuus, joka on sopimuksen päätyttyä purettava ja jota voidaan käyttää uudelleen jollain toisella kiinteistöllä?

2. Onko merkitystä sillä, että vuokranantaja luovuttaa vuokralaisen hallittavaksi sekä kiinteistön, verrattuna tilanteeseen, jossa luovutuksen kohteena on pelkästään vuokranantajan vuokralaisen kiinteistölle pystyttämä rakennus?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 22.8.2000 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-316/00)

(2000/C 302/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainright ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut perustamissopimuksen ja direktiivin 80/778/ETY(¹) 7 artiklan 6 kohdan ja 19 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole huolehtinut direktiivin 80/778/ETY I liitteen mikrobiologisten muuttujien 57 (koliformisten bakteerien kokonaismäärä) ja 58 (fekaalit koliformiset bakteerit) noudattamisesta tiettyjen sellaisten yleisten vesivarojen ja kollektiivisten vedenjakelujärjestelmien osalta, jotka mainitaan virallisissa juomavesiraporteissa ja kirjeenvaihdossa, jotka koskevat Ballycroysta, ja että Irlanti ei myöskään ole noudattanut direktiivin 80/778/ETY 18 ja 19 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole täytäntöönpanolainsäädännössä ottanut huomioon direktiivin I liitteen sisältämien vaatimusten sitovaa luonnetta kollektiivisten vedenjakelujärjestelmien osalta;
- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on nostanut tämän kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa kahdesta pääasiallisesta syystä:

- Ensimmäinen syy on se, että ongelmat Irlannin juomaveden ja etenkin kollektiivisten vedenjakelujärjestelmien osalta jatkuvat siltä osin kuin on kyse mikrobiologisten muuttujien noudattamisesta ja nämä ongelmat vallitsevat vielä viisitoista vuotta direktiivissä 80/778/ETY asetetun määräajan jälkeen – etenkin kun direktiivissä selvästi

osoitetaan näiden muuttujien tunnollisen noudattamisen merkitys. Vaikka Irlannin viranomaisten käyttöön ottama kolmitasoinen lähestymistapa niitä kollektiivisiä vedenjakelujärjestelmiä kohtaan, jotka eivät noudata muuttujia, onkin osoituksena mahdollisesta vaatimusten tunnollisemmasta noudattamisesta tulevien vuosien osalta, se on kuitenkin kovin myöhässä asetettuun määräaikaan nähden, se ei perustu riittävästi kansalliseen lainsäädäntöön ja on lisäksi vielä kaukana siitä, että yksittäiset paikallisiviranomaiset ja yksittäiset vedenjakelijat, jotka eivät noudata muuttujia, panisivat sen täytäntöön.

- Komission toinen pääasiallinen syy on se, että uudesta lainsäädännöstä huolimatta se tapa, jolla Irlanti on pannut täytäntöön direktiivin 80/778/ETY, ei edelleenkaan täysin heijasta direktiivin kollektiivisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevien muuttujien sitovaa luonnetta.

(¹) EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11.

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin 28.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bacardi-Martini S.A.S. ja Cellier des Dauphins vastaan Newcastle United Football Company Limited

(Asia C-318/00)

(2000/C 302/39)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division on pyytänyt 28.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 14.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 14.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Bacardi-Martini S.A.S. ja Cellier des Dauphins vastaan Newcastle United Football Company Limited ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

1. Ovatko Code des débits de boissons -nimisen lain L.17–L.21 § (nk. Loi Evin – säännökset), 27.3.1992 annetun asetuksen nro 92–280 8 § ja 28.3.1995 tehdyn Code de Bonne Conduiten säännökset EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on tullut EY 49 artikla) vastaisia siltä osin kuin niillä estetään tai rajoitetaan a) muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskassa järjestettävissä urheilutapahtumissa esiintyvää alkoholijuomien mainontaa, kun tapahtumat televisoidaan Ranskassa ja b) sellaisten muissa jäsenvaltioissa järjestettävien urheilutapahtumien televisiointia Ranskassa, joissa mainostetaan alkoholi-juomia?

2. Jos vastaus edelliseen kysymykseen on kieltävä, onko se tapa, jolla Conseil Supérieur de l'Audiovisuel tulkitsee ja soveltaa käytännössä näitä säännöksiä, EY:n perustamis-sopimuksen 59 artiklan (josta on tullut EY 49 artikla) vastainen siltä osin kuin niillä estetään tai rajoitetaan a) muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskassa järjestettävissä urheilutapahtumissa esiintyvää alkoholijuomien mainontaa, kun tapahtumat televisioidaan Ranskassa ja b) sellaisen muissa jäsenvaltioissa järjestettävien urheilutapahtumien televisiointia Ranskassa, joissa mainostetaan alkoholijuomia?

Salzburgin osavaltion Unabhängiger Verwaltungssenatin 23.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntöasiassa Merkurbau-Grundstücksverwertungs GmbH & Co.KG, Manfred Wander, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg sekä Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg

(Asia C-319/00)

(2000/C 302/40)

Salzburgin osavaltion Unabhängiger Verwaltungssenat on pyytänyt 23.8.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 28.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Merkurbau-Grundstücksverwertungs GmbH & Co.KG, Manfred Wander, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg sekä Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

Onko EY:n perustamis-sopimuksen 56 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräyksiä tulkittava siten, että Salzburgin osavaltion vuoden 1997 Grundverkehrsgesetzin (LGBl. nro 11/1999) 12–14 §:n säännökset, joiden mukaan rakentamiskelpoisen kiinteistön hankkiminen Salzburgin osavaltiossa edellyttää ilmoitus- tai lupamenettelyä, ovat ristiriidassa mainittujen artiklojen kanssa, minkä vuoksi sen, joka esillä olevassa asiassa on tällaista omaisuutta hankkinut, Euroopan unionin oikeussäännöillä taattua perusvapautta on loukattu?

Corte Suprema di Cassazione – Sezioni Unite Civili – 9.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fonderie Officine Meccaniche Tacconi SpA vastaan HWS Heinrich Wagner Sinto Maschinenfabrik GmbH

(Asia C-334/00)

(2000/C 302/41)

Corte Suprema di Cassazione – Sezioni Unite Civili – on pyytänyt 9.6.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 11.9.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Fonderie Officine Meccaniche Tacconi SpA vastaan HWS Heinrich Wagner Sinto Maschinenfabrik GmbH ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko kanne, jossa vedotaan vastaajan sopimuksentekomenetelyn aikaiseen vastuuseen (responsabilità precontrattuale) sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskeva asia (Brysselin yleissopimuksen 5 artiklan 3 kappale⁽¹⁾)? Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, onko tämä kanne (Brysselin yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu) sopimusta koskeva asia, ja jos on, mikä on ”kanteessa tarkoitettu velvoite”? Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, soveltuuko tähän kanteeseen ainoastaan vastaajan kotipaikkaan perustuvaa yleinen peruste?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla v. 1986 tehty Brysselin yleissopimus (konsolidoitu versio); EYVL C 27, 26.1.1998, s. 1.

Asian C-525/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/42)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 3.4.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-525/99 (Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Neubau GmbH vastaan Herbert Bogensberger.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-38/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/43)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 10.5.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-38/00 (Deputy Traffic Commissionerin, North Western Traffic Area, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), joka koskee julkista kuulemistä, jonka kohteena on Aaron Theophilus Joseph, toimিনিimi Woodcroft Haulage.

⁽¹⁾ EYVL C 122, 29.4.2000.

Asian C-163/98 P⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/44)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.5.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-163/98 P, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Eyckeler & Malt AG.

(¹) EYVL C 258, 15.8.1998.

Asian C-341/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/48)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-341/99 (Landesgericht Korneuburgin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), SEIKO Kabushiki Kaisha vastaan Rashad Wali.

(¹) EYVL C 352, 4.12.1999.

Asian C-460/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/45)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 25.5.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-460/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian C-450/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/49)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-450/99 (Landesgericht Korneuburgin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), SEIKO Kabushiki Kaisha vastaan Bajrami Sinavere.

(¹) EYVL C 34, 5.2.2000.

Asian C-78/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/46)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 9.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-78/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

Asian C-432/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/50)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 22.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-432/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.

Asian C-183/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/47)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-183/99, (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Hugo Boss vastaan Trigavina in Storitve D.O.O.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

Asian C-452/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/51)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-452/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 34, 5.2.2000.

Asian C-33/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/52)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-33/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-231/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/56)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 6.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-231/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

Asian C-34/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/53)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-34/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-495/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/57)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 6.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-495/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian C-342/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/54)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 28.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-342/99 (Landesgericht orneunburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), NEW YORKER S.H.K. Jeans GmbH vastaan SIMPEX-1000ST.

(¹) EYVL C 352, 4.12.1999.

Asian C-432/97⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/58)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 7.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-432/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 55, 20.2.1998.

Asian C-504/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/55)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 28.6.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-504/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

Asian C-271/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/59)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 11.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-271/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta.

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

Asian C-445/98⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/60)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-445/98 (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württembergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bayram Ali Lotoz vastaan Landeshauptstadt Stuttgart, Amt für öffentliche Ordnung.

⁽¹⁾ EYVL C 48, 20.2.1999.

Asian C-338/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 302/61)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 13.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-338/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta.

⁽¹⁾ EYVL C 314, 30.10.1999.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä toukokuuta 2000

asiassa T-203/98, Yannis Tzikis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Viraltapano – Perustelut – Tosiseikkojen paikkansapitävyys – Ilmeinen arviointivirhe)*

(2000/C 302/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-203/98, Yannis Tzikis, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Boortmeerbeek (Belgia), edustajinaan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Société de gestion fiduciaire, 2–4 rue Beck, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valesia ja J. Currall), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 27.10.1998 tehdyn päätöksen, jolla nimittävä viranomais on määrännyt kantajalle kurinpitoseuraamukseksi viraltapanon vanhuuseläkeoikeutta poistamatta tai alentamatta, sekä vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 17.5.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Nimittävän viranomaisen 27.10.1998 tekemä päätös, jolla kantajalle on määrätty kurinpitoseuraamukseksi viraltapano vanhuuseläkeoikeutta poistamatta tai alentamatta, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

(1) EYVL C 71, 13.3.1999.

Gödecke AG:n 14.7.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-187/00)

(2000/C 302/63)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Gödecke AG, kotipaikka Freiburg, on nostanut 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan asiamiehenä on asianajaja Wolfgang Schmid, asianajotoimisto Bappert, Witz & Selbherr, Freiburg. Toisena osapuolena viraston valituslautakunnan käsittelemässä asiassa oli Teva Pharmaceutical Industries Limited, Jerusalem, Israel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 15.5.2000 tekemän päätöksen, joka koskee menettelyä R 501/1999-1;
2. pysyttää viraston valitusosaston 21.6.1999 tekemän päätöksen nro 387/1999, jossa yhteisön tavaramerkkiä nro 115 477 ACAMOL koskeva valitus hyväksytään ja rekisteröintipyynnö hylätään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Teva Pharmaceutical Industries Limited
Kyseessä oleva merkki:	sanamerkki "ACAMOL" – hakemusnumero 115 477, luokkaan 5 tavarat tai palvelut (lääkkeet)
Valitusmenettelyssä käsiteltävän tavaramerkin tai mallin haltija:	kantaja
Vastapuolen tavaramerkin tai malli:	saksalainen rekisteröity tavaramerkki "AGAROL" luokka 2 (ruoansulatusta edistävät aineet)
Valitusosaston päätös:	hakemuksen palauttaminen
Valituslautakunnan päätös:	valitusosaston päätöksen kumoaminen ja hakemuksen palauttaminen
Kanneperusteet:	asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen

Thomas Cook Group Limitedin ja Interpayment Services Limitedin 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-195/00)

(2000/C 302/64)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Thomas Cook Group Limited ja Interpayment Services Limited ovat nostaneet 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat Claude Delcorde ja Edward Kling, asianajotoimisto Dechert, Price & Rhoads, Bryssel.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla komission korvaamaan kantajille aiheutuneen vahingon maksamalla 25,5 miljoonan Englannin punnan suuruisen vahingonkorvauksen,
- velvoittaa komission maksamaan kyseiselle määrälle 6 prosentin vuotuista korkoa tuomion antamispäivän ja korvauksen maksupäivän väliseltä ajalta.
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat väittävät, että komission hyväksymä euron tunnus on hyvin samankaltainen kuin yksi niiden rekisteröimistä likemerkeistä. Se, että komissio käyttää ja kannustaa muita käyttämään euron tunnusta, on siten tavaramerkin loukkamista. Komissio ei ollut välttänyt liikemerkin vesittymistä ja siten loukkasi saavutettujen oikeuksien kunnioittamisen periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta, syrjimättömyysperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Lisäksi komission toiminta on lainvastaista kantajien omaisuuden pakkolunastamista.

Siltä osin kuin komissio toimi lainmukaisesti, näiden toimien seuraukset kohdistuvat suhteettomasti ja epäoikeudenmukaisesti kantajiin ja ovat niin kutsuttuja "Sonderopfer"- ja "rupture d'égalité devant les charges publics"-tilanteita, joista kantajilla on oikeus saada korvausta.

Luc Verheydenin 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-176/00)

(2000/C 302/65)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Luc Verheyden, kotipaikka Angera (Italia), on nostanut 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Eric Boigelot, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen, jossa kantajaa ei ole vuoden 1999 ylennyskierroksen yhteydessä ylennetty palkkaluokkaan A4 ja jossa hänelle ei ole myönnetty Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaisia ikälisiä taannehtivasti 10.10.1989 lukien ja jonka seurauksena oli, että hänen nimensä puuttui 13.8.1999 julkaistun "Hallinnollisia tiedotuksia"-julkaisun nro:ssa 1082 olevasta ylennyksen saaneiden listasta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan aineettomien vahinkojen korvauksena 500 000 BEF:ia (12 394,68 euroa) 8 prosentin korkoineen tuomionantovuodesta lukien aina siihen asti, kunnes korvaus on maksettu kokonaisuudessaan
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vastustaa tässä asiassa sitä, että häntä ei ole ylennetty vuoden 1999 ylennyskierroksella palkkaluokkaan A4.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohtaa, 43 artiklaa ja 45 artiklaa on rikottu ja yhdenvertaisuuden, huolenpidon ja luottamuksensuojan yleisiä periaatteita sekä päätösten perusteluvollisuutta on loukattu, koska nimittävä viranomainen ei ole ottanut huomioon kantajan ansioita eikä hänen poikkeuksellisen suurta virkaikänsä kyseisessä palkkaluokassa, saattaen kantajan täten täysin epänormaaliin hallinnolliseen tilanteeseen sellaiseen normaaliin urakehitykseen nähden, joka on mahdollinen kaikille virkamiehille, jotka ovat identtisessä tai kantajan asemaan verrattavissa olevassa tilanteessa, sekä kantajan odotuksiin ja ansioihin nähden.

Hershey Foods Corporationin 28.7.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-198/00)

(2000/C 302/66)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Hershey Foods Corporation, kotipaikka Delaware (Amerikan yhdysvallat), on nostanut 28.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on Roger Wyand, QC.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- muuttaa kolmannen valituslautakunnan 29.5.2000 tekemää päätöstä R 391/1999-3 siten, että se kumoaa tutkijan päätöksen, jolla merkin rekisteröintihakemus hylättiin, ja määrää, että merkki on rekisteröitävä kaikille niille tavaroille, joille sitä haettiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva merkki:	figuratiivinen merkki muodossa "Kiss device with plume" – hakemusnumero 712828
Tavara tai palvelu:	tietyt luokkaan 30 kuuluvat tavarat
Valituslautakunnan käsiteltäväksi saatettu päätös:	tutkija on hylännyt rekisteröinnin
Kanneperusteet:	asetuksen N:o 40/94 73 artiklan rikkominen

Gerber Foods International Limitedin Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 31.7.2000 nostama kanne

(Asia T-199/00)

(2000/C 302/67)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Gerber Foods International Limited, kotipaikka Lontoo, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuo-

mioistuimessa 31.7.2000 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajia ovat Neil Warriner ja Graig Pouncey, asianajotoimisto Herbert Smith, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 2.5.2000 tekemän päätöksen, jonka mukaan tuontitulleista vapauttaminen tietyssä tapauksessa ei ole perusteltua (Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan tekemä hakemus) (REM 13/99); ja
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on tuonut Turkista jalostettua tonnikalaa, jonka turkkilainen alkuperä on todistettu Turkin tulliviranomaisten antamalla ATR 1 -todistuksilla. Turkissa suoritettujen tutkimusten jälkeen laaditussa selvityksessä todetaan, että suurin osa tuotujen tuotteiden valmistukseen käytetyistä raaka-aineista oli peräisin kolmansista maista. Yhteisöön tullitta tuodun tonnikalan ei siten voitu katsoa olevan peräisin Turkista. Näin ollen HM Customs & Excise on vaatinut kantajalta maksamattomia tulleja jälkikäteen.

HM Custom & Excise on myöhemmin hakenut komissiolta päätöstä siitä, että tuontitullien kantamisesta on perusteltua luopua sen nojalla, että asian tosiseikkojen perusteella vallitsi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ 239 artiklassa ja komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽²⁾ 905 artiklassa tarkoitettu erityistilanne. Komissio hylkäsi hakemuksen riidanalaisella päätöksellään.

Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan erityisesti seuraavia menettelyllisiä ja aineellisoikeudellisia säännöksiä ja periaatteita:

- asetuksen N:o 2913/92 239 artiklaa;
- ETY-Turkki yhteistyöneuvoston päätöksiä 4/72, 5/72, 1/75 ja 1/80;
- Luottamuksensuojan periaatetta;
- Laillisuusperiaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta;

- Lain oikeaa soveltamista koskevaa periaatetta; ja
- velvollisuutta esittää asianmukaiset perustelut.

(1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

(2) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1).

Glenryck UK Limitedin, Maple Leaf Foods UK Limitedin, Martin Mathew & Co Limitedin ja North Country Quality Foods Limitedin Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 31.7.2000 nostama kanne

(Asia T-200/00)

(2000/C 302/68)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Glenryck UK Limited, Maple Leaf Foods UK Limited, Martin Mathew & Co Limited ja North Country Quality Foods Limited ovat nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 31.7.2000 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat Eamon Mc Nicholas, Malachy Cornwell-Kelly ja Sally Saltissi of Dechert, Lontoo.

Ensimmäinen kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 2.5.2000 tekemän päätöksen, jonka viitenumero on REM 14/199, ja päättää oikeudenkäyntikuluista.

Toinen kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 8.5.2000 tekemän päätöksen, jonka viitenumero on REM 15/199, ja päättää oikeudenkäyntikuluista.

Kolmas kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 2.5.2000 tekemän päätöksen, jonka viitenumero on REM 16/199, ja päättää oikeudenkäyntikuluista.

Neljäs kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 15.5.2000 tekemän päätöksen, jonka viitenumero on REM 43/199, ja päättää oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiaa koskevat oikeusäännöt ja tosiseikat ovat samat kuin asiassa T-199/00.

Kantajat vaativat riidanalaisen päätöksen kumoamista seuraavilla perusteilla:

- Turkissa suoritetuissa tutkimuksissa on ylitetty toimivaltuudet ja toimittu virheellisesti.
- Kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu, kun väitettyä petosta koskeva UCLAF:in selonteko on vahvistettu ottamatta yhteyttä kantajiin tosiseikkojen tarkistamiseksi ja selvityksen saamiseksi.
- Komissio ei ole ymmärtänyt sen seikan merkitystä, että Turkin tulliviranomaiset eivät olleet peruuttaneet asiaan kuuluvia ATR-todistuksia.
- Etuuskohteluun oikeuttavien aineiden ja muiden kuin etuuskohteluun oikeuttavien aineiden sekoittaminen ei riidanalaisen päätöksen vastaisesti estä etuustullin soveltamista lopputuotteeseen.
- Asiassa on riidanalaisen päätöksen vastaisesti vallinnut neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 239 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityistilanne tai poikkeuksellinen olosuhde.

Kolmas ja neljäs kantaja esittävät kumoamisvaatimusten tueksi kaksi lisäperustetta, jotka koskevat vuonna 1996 tapahtunutta maahantuontia:

- Tulliliiton perustamisen jälkeen Turkissa vapaasti liikkuvat maataloustuotteet kuuluvat etuustullijärjestelmään.
- Kieltäytymällä antamasta Turkissa suoritettujen tutkimusten tuloksia tiedoksi kantajille komissio on asettanut kantajat alttiiksi myöhemmille taloudellisille riskeille, minkä vuoksi riidanalaisista päätöistä on pidettävä virheellisenä.

Beemsterboer Coldstore Services B. V:n 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-203/00)**

(2000/C 302/69)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Beemsterboer Coldstore Services B. V., kotipaikka Harderwijk (Alankomaat), on nostanut 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on K. H. L. van Waasbergen Den Hollander Advocaten -nimisestä asianajotoimistosta, Hellevoetsluis (Alankomaat), ja prosessi-osoite Luxemburgissa on c/o J.-J. Soisson, Ernst & Young SA, Rue Richard Coudenhove Kalergi, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa tuontitullien peruuttamishakemuksesta 11 päivänä huhtikuuta 2000 tehdyn komission päätöksen (REM 34/99), joka on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle
- velvoittaa komission korvamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee kosher-menetelmän mukaisesti teurastettua ja valmistettua kalkkunan lihaa. Maahantuonnin yhteydessä kantaja ilmoitti sen kuuluvan tavaranimikkeeseen 1602 3111 kun taas tulliviranomaisten mukaan se oli ilmoitettava tavaranimikkeeseen 0207 2710 kuuluvaksi. Tulliviranomaiset odottivat kuitenkin yli vuoden ennen kuin ne ilmoittivat asiasta kantajalle ja vaativat tätä maksamaan tuontitulleja. Riidanalaisella päätöksellä Beemsterboerin hakemus tuontitullien peruuttamisesta hylättiin.

Kantaja esittää kumoamisvaatimuksensa tueksi kaksi perustetta:

- yhteisön tullikoodeksin 239 artiklan rikkominen tai virheellinen soveltaminen. Kantajan mukaan komissio on virheellisillä perusteilla ja selittämättä sitä seikkaa, että kului yli puoli vuotta siitä, kun havaittiin, että liha oli tullattu tulliviranomaisten mukaan virheellisellä tavaranimikkeellä, ja sen välillä, kun asiaa koskeva syvälinen tutkimus aloitettiin, päätelty, että kyse on yhteisön tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettusta ”erityistapauksesta”.
- Perusteluvollisuuden rikkominen. Komission kantoja ei ole perusteltu tai kannat perustuvat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti paikkansittämättömiin seikkoihin, joilla näitä kantoja ei voida perustella.

CCBB Vervoer- en Distributiecentrum BV:n 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-204/00)**

(2000/C 302/70)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

CCBB Vervoer- en Distributiecentrum, kotipaikka Rotterdam (Alankomaat) on nostanut 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja R. G. Snouckaert van Schauburg, Amsterdam.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 4.2.1998 tekemän päätöksen (Päätös C(98) 241 lopull.), jossa komissio hylkäsi Alankomaiden kantajan puolesta tekemän hakemuksen Turkista marraskuussa 1993 tuotujen televisiolaitteiden tullien jälkitullauksesta vapauttamisesta tai tullien peruuttamisesta,

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut,

toissijaisesti siltä varalta, ettei päätöstä kumottaisi, että kyseinen tuomioistuin:

- velvoittaa komission siitä huolimatta vastaamaan tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikuluista (omistaan ja kantajan)

tai ainakin

- velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja ilmoitti vuonna 1993 Rotterdamin tullissa 640 televisiota luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen. Koska kantaja oli esittänyt ilmoituksen yhteydessä EY-Turkki assosiaationeuvoston päätöksen N:o 5/72 mukaisesti Turkin viranomaisten antaman A.TR-tavaratodistuksen kantajalta ei kannettu tuontitullia.

Rotterdamin tulli ilmoitti vuonna 1995 kantajalle, että Euroopan yhteisöjen komission suorittamien tutkimusten mukaan Turkin viranomaiset olivat antaneet perusteetta kantajan aikoinaan esittämän A.TR-tavaratodistuksen. Tuontitullit kannettiin sen jälkeen jälkitullauksin.

Tullivirasto siirsi asian Euroopan komissiolle, joka antoi 4.2.1998 päätöksen, jonka mukaan jälkitullauksien kannettujen tullien palauttaminen ei ollut perusteltua. Nyt kysymyksessä oleva kanne koskee tätä päätöstä.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäinen kanneperuste: EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) tarkoitettu olennaisen menettelymääräyksen rikkominen:

Komission kyseiseen aikaan voimassa olleen työjärjestyksen 16 artiklan vastaisesti päätöksen allekirjoittajina eivät olleet asian osalta toimivaltainen komission jäsen ja komission pääsihteeri.

Toinen kanneperuste: yhteisön tullikoodeksin täytäntöönpanosäännöksistä annetun komission asetuksen N:o 2454/93 905–909 artiklan rikkominen tai niiden virheellinen soveltaminen sekä oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen:

Päätös on tehty 4.2.1998 ja tulli antoi sen tiedoksi kantajalle vasta 6.6.2000, eli 28 kuukautta myöhemmin.

Kolmas kanneperuste: Yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 220 artiklan toisen kohdan b alakohdan rikkominen tai sen virheellinen soveltaminen

Tämän säännöksen mukaan tileihin kirjaamista ei tapahdu jälkikäteen, jos lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita.

Tämän asian käsittely on kestänyt kauan Turkin viranomaisten ja Euroopan yhteisöjen komission välillä.

Asia on ollut kokonaisuudessaan selvä vuodesta 1994 alkaen, sillä Turkin viranomaiset ovat sopeuttaneet vientisäännöksensä komission toiveiden mukaisesti.

Asetuksen N:o 2913/92 220 artikla ei koske pelkästään Euroopan unionin jäsenmaiden tulliviranomaisten erehdyksiä. Säännöksen soveltamisalaan on kuuluttava myös Euroopan Unionin tekemien sopimusten soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden tulliviranomaisten erehdykset.

Neljäs kanneperuste: Asetuksen N:o 2913/92 239 artiklan rikkominen tai sen virheellinen soveltaminen:

Kantajan mukaan komissio on virheellisesti jättänyt ottamatta huomioon sen, että tässä asiassa on kysymys asetuksen N:o 2913/92 239 artiklassa tarkoitettusta ja asetuksen N:o 2454/93 905 artiklassa tarkemmin säädetystä erityistilanteesta, joka ei johdu olosuhteista, joissa asianomaisen ei voida osoittaa syyllistyneen manipulaatioon tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

Nuno Antas de Camposin 8.8.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-207/00)

(2000/C 302/71)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Nuno Antas de Campos, kotipaikka Lissabon, on nostanut 8.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Carlos Botelho Moniz, Lissabon.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että liikkuvuuspolitiikan täytäntöönpanosta 16.12.1998 annettu Euroopan parlamentin puhemiehien asetusta on lainvastainen,
- kumoaa päätöksen, joka on annettu kantajalle tiedoksi 30.3.2000 päivätyllä henkilöstöosaston kirjeellä nro 107 854 ja jonka nojalla kantajaan on päätetty soveltaa liikkuvuusjärjestelmää viranhoitovuonna 2000,
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on nostanut Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan nojalla kanteen päätöksestä, joka on annettu hänelle tiedoksi 30.3.2000 päivätyllä Euroopan parlamentin henkilöstöasioista vastaavan pääosaston kirjeellä nro 107 854 ja jonka nojalla kantajaan on päätetty soveltaa liikkuvuusjärjestelmää viranhoitovuonna 2000.

Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä

- loukataan oikeusvarmuuden periaatetta

Takuu siitä, että Lissabonin kaupunki olisi paikka, jossa kantaja hoitaisi tehtäviä, joita varten hänet on otettu palvelukseen, oli kantajalle ratkaiseva tekijä hänen päättäessään hyväksyä Euroopan parlamentin hänelle esittämän työpaikkatarjouksen.

Parlamentin on noudatettava kantajan palvelukseen ottamisen yhteydessä antamia sitoumuksia työtehtävien suorituspaikasta, koska muutoin se loukkaa luottamussuojan periaatetta.

- Oikeusnormien taannehtivan vaikutuksen kiellon periaatteen loukkaaminen

Se, että kantajaan aiotaan nyt soveltaa Euroopan parlamentin puhemiehistön 16.12.1998 antamaa "asetusta", merkitsee käytännössä sitä, että kaksitoista vuotta myöhemmin halutaan muuttaa siihen kilpailuun sovellettuja sääntöjä ja edellytyksiä, jonka perusteella kantaja on otettu palvelukseen hoitamaan Lissabonin tiedotustoimiston päällikön tehtäviä (juuri niitä, eikä muita). Näin loukataan oikeusnormien taannehtivan vaikutuksen kiellon periaatetta.

– Laillisuusperiaatteen loukkaaminen

Se, että hyväksytään "liikkuvuuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun asetuksen" kaltainen "asetus", merkitsee henkilöstösääntöjen tosiasiallista muuttamista, mikä ylittää parlamentin sen toimivallan rajat, joka sillä on henkilöstöpolitiikkansa määrittämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi henkilöstösääntöjen säännösten nojalla.

Etablissements Biret et Cien 10.8.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-210/00)

(2000/C 302/72)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Etablissements Biret et Cie, kotipaikka Pariisi, on nostanut 10.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Stéphane Rodrigues, Pariisi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa Euroopan yhteisön olevan vastuussa kantajan tytäryhtiön, Biret Internationalin, konkurssiin asettamisesta
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 70 630 850 Ranskan frangia
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii korvausta vahingosta, joka sille on aiheutunut sen tytäryhtiön, Biret Internationalin, konkurssiin asettamisesta, kun viimeksi mainitun on täytynyt lopettaa toimintansa kokonaisuudessaan yhteisön asetettua erityisesti amerikkalaista alkuperää olevan naudanlihan tuontikiellon.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-174/00, Biret International.

Nuove Industrie Molisane s.r.l:n 11.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-212/00)

(2000/C 302/73)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Nuove Industrie Molisane s.r.l. on nostanut 11.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana ovat asianajajat Ivo Van Bael, Bryssel, ja Fabrizio Di Gianni, Rooma.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio on käyttänyt kilpailutekijän korjauskertoimena 0,75 eikä ehdotettua kerrointa 1.
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- tekee kaikki lain ja oikeudenmukaisuuden edellyttämät päätökset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asian kantaja on rajavastuuyhtiö, jonka kotipaikka on Sesto Campanossa. Sesto Campanon on EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tukialue. Kantaja riitauttaa 30.5.2000 tehdyn komission päätöksen nro SG(2000)D/103923 (valtiontuki nro N 787/99), joka koskee komission tiedonnannossa monialaisista puitteista alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille tarkoitettua tukihanketta.

Tukea saavan hankkeen tarkoituksena on klinkkerien (hydraulisten sidosten raaka-aine) tuotantolaitoksen perustaminen. Kantajalla ei ole tällä hetkellä käytettävissään klinkkereitä.

Kyseinen tuki on todettu osittain yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Kantaja väittää tältä osin, että komission päätös käyttää tuen intensiteetin sallittua enimmäismäärää (eli alueellista enimmäismäärää) laskiessaan kilpailutekijän korjauskertoimena 0,75 ja todeta tämän perusteella, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää ainoastaan 29 176,69 miljoonan Italian liiran suuruista tukea on virheellinen seuraavista syistä:

- Komission päätös on virheellisesti perusteltu.
- Komissio on perusteettomasti katsonut, että voimakkaasta nousujohteisuudesta huolimatta kyseisillä markkinoilla vallitsee laskusuhdanne.
- Komission päätös on virheellinen sen vuoksi, että siinä on sovellettu 5,78 prosentin suuruisia tuotantokapasiteetin hyödyntämistä koskevaa vuotuista keskiarvoa.
- Komissio ei ole ilmoittanut tosiseikkoja, joiden perusteella se päätti soveltaa korjauskerrointa 0,75.

Cooperativa Mare Azzurro a.r.l:n ynnä muiden 23.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-218/00)

(2000/C 302/75)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Cooperativa Mare Azzurro a.r.l. ym. ovat nostaneet 23.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Giuseppe Boscolo, Venezia.

Antena 3 de Televisiónin 21.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-216/00)

(2000/C 302/74)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Antena 3 de Televisión, kotipaikka Madrid, on nostanut 21.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Fernando Pombo García, Emiliano Garayar Gutiérrez ja Rosario Alonso Pérez-Villanueva.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 10.5.2000 tekemän päätöksen 2000/400/EY (nk. Eurovisio-päätös)
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki Antena 3 de Televisiónille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, jotka on esitetty asiassa T-185/00, Métropole Télévision M 6⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan, tai, toissijaisesti, osoittain, riidanalaisen päätöksen ja/tai määrää, ettei kyseinen päätös vaikuta kantajien asemaan, sekä velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajina olevat osuuskunnat, jotka tarjoavat palveluja noin sadalle Veneziaassa ja Chioggiassa toimivalle kalastusalan yritykselle, riitauttavat sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen⁽¹⁾.

Tässä päätöksessä on katsottu yhteismarkkinoille soveltumattomiksi tietyt kyseisille yrityksille maksetut tuet.

Kantajat esittävät vaatimustensa tueksi seuraavat perustelut:

- komissio ei ole katsonut, että kyseiset tuet muodostavat jo olemassa olevan kolmivuotisen tukijärjestelmän ja ettei niitä näin ollen voida Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä 22 maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁾ 15 artiklan nojalla palauttaa

- riidanalaisessa päätöksessä ei ole otettu huomioon Chioggian historiallisen keskuksen tulorakennetta eikä työllisyystilannetta, koska perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrättyä alueellista poikkeusta ei ole sovellettu

- kalastusalaa ei voida eri alojen yhdenvertaista kohtelua koskevaa yhteisön periaatetta laiminlyömättä jättää valtiontukiin sovellettavan de minimis -säännön soveltamisalan ulkopuolelle ainakaan silloin kun – kuten nyt esillä olevassa asiassa – tuki koskee toiminnan perusteella valtiolle maksettavia sosiaaliturvamaksuja eikä yrittäjälle aiheutuneita investointikustannuksia
- koska kantajana olevat yritykset ovat hyvin pieniä ja paikallisia ja koska verohelpotusten palauttamisesta saattaa aiheutua niille vahinkoa, ei voida väittää, että verohelpotukset vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan
- perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohtaa on rikottu, koska Chioggialla ja laguunin alueella on sellaisia kalastukseen liittyviä kulttuurisia erityispiirteitä, joita ei voida jättää huomioonottamatta.

(1) EYVL L 150, 23.6.2000, s. 50.

(2) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Andrea Gaulin 28.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-225/00)

(2000/C 302/76)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Andrea Gaul, kotipaikka Olching (Saksan liittotasavalta), on nostanut 28.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Christian Boetzkes, Hampuri (Saksan liittotasavalta).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin julistaa EY 231 artiklan nojalla mitättömäksi 29.5.2000 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen olla ottamatta kantajaa avoimen kilpailun COM/A/12/98, asia-ala 01 (oikeudelliset asiat), jälkeen soveltuvien hakijoiden luetteloon.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on ottanut osaa Euroopan komission avoimeen kilpailuun COM/A/12/98 oikeudellisten asioiden alalla eikä hän saavuttanut tuloksia, joiden perusteella hänet olisi otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon. Hän väittää kanteessaan, että tämä tulos ei ole perusteltu. Kantaja on mielestään osoittanut kokeissa omaavansa riittävät tiedot ja kyvyt.

Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia s.c.r.l:n 30.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-228/00)

(2000/C 302/77)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Gruppo del Porto di Venezia s.c.r.l. on nostanut 30.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Francesco Munari, Genova.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen, koska sen 4 artiklassa ei mainita sellaisia kantajan kaltaisia yrityksiä, jotka ovat samassa asemassa kuin tässä artiklassa mainitut yritykset, ja velvoittaa komission toteuttamaan kaikki sellaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ja asiamukaisia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion noudattamiseksi
- määrää toimenpiteistä, joilla tuomion tehokas vaikutus varmistetaan sekä velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asiassa T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro ym. vastaan komissio ja asiassa T-221/00, Casinò Municipale di Venezia vastaan komissio⁽¹⁾.

Kantaja, joka on Venezian satamassa kiinnittäytymispalveluita tarjoava julkisoikeudellinen yritys, vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa sekä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁾ 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu
- harkintavaltaa on käytetty väärin, koska asiassa on ilmeinen arviointivirhe ja koska siinä lainvastaisesti on laiminlyöty yhdenvertainen kohtelu
- perustelut ovat puuttelliset

Kantaja vetoaa erityisesti seuraaviin seikkoihin:

- Italian viranomaisten kunnallisille yrityksille myöntämiä tukia arvioitaessa olisi samalla pitänyt tutkia, toimiiko samalla alalla muita sellaisia yrityksiä, joiden toimiala vastaa täysin niiden kunnallisten yritysten toimialaa – merenkulun tekniset palvelut – jotka komissio on Venezian kunnan esityksestä hyväksynyt, ja jollainen on esimerkiksi Panfido S.p.a, joka huolehtii merenkulkuun liittyvien teknisten hinauspalvelujen tarjoamisesta Venezian satamassa.
- viranomaiset ovat antaneet kantajan tehtäväksi yleishyödyllisten palvelujen tarjoamisen monopolin eikä kantajan toiminta vaikuta millään tavalla yhteisön sisäiseen kauppaan. Tästä seuraa, että siihen kohdistetut toimenpiteet ovat selvästi asianmukaisia ja tarpeellisia sille annetun erityistehtävän suorittamiseksi.

(¹) Ei vielä julkaistu.

(²) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Gruppo Ormeggiatori del Porto di Chioggia Piccola s.c.r.l:n 30.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-229/00)

(2000/C 302/78)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Gruppo Ormeggiatori del Porto di Chioggia Piccola s.c.r.l. on nostanut 30.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sergio Maria Carbone ja Alberto Taramasso, Genova.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen, koska sen 4 artiklassa ei mainita sellaisia kantajan kaltaisia yrityksiä, jotka ovat samassa asemassa kuin tässä artiklassa mainitut yritykset, ja velvoittaa komission toteuttamaan kaikki sellaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ja asianmukaisia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion noudattamiseksi

- määrää toimenpiteistä, joilla tuomion tehokas vaikutus varmistetaan sekä velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-228/00, Gruppo Ormeggiatori del Porto di Venezia vastaan komissio, esitetyt perusteet ja perustelut (¹).

(¹) Ei vielä julkaistu.

Patrick Reynoldsin 8.9.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-237/00)

(2000/C 302/79)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Patrick Reynolds, kotipaikka Bryssel, on nostanut 8.9.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajaja Pierre Legros, Bryssel ja asianajaja Stéphane Rodrigues, Pariisi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo Euroopan parlamentin pääsihteeristön 18.7.2000 tekemän päätöksen,
- toteaa, että Euroopan yhteisö on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa riidanalaisen päätöksen johdosta,
- velvoittaa parlamentin suorittamaan kantajalle hänelle kuuluvat, saamatta jääneet palkat ja eläkkeet 15.7.2000 lähtien kokonaisuudessaan 10 prosentin vuotuisine korkoineen,
- määrää kantajalle vahingonkorvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka hänelle on riidanalaisesta päätöksestä aiheutunut, 250 000 euroa,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nimittävä viranomainen lopetti riidanalaisella päätöksellä kantajan tilapäisen siirron muihin tehtäviin poliittisessa ryhmässä "Demokratian ja erilaisuuden Eurooppa" ja palautti hänet virkaan tiedotus- ja viestintäosastolle.

Kantaja riitauttaa tämän päätöksen lainmukaisuuden, vaatii sen kumoamista ja vaatii siitä aiheutuneen vahingon korvaamista. Kantaja vetoaa siihen, että puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perusteluvollisuus on laiminlyöty. Lisäksi hän vetoaa siihen, että luottamuksensuojan periaatetta on loukattu ja huolenpitovelvollisuus laiminlyöty. Lopuksi hän väittää, että riidanalaisesta päätöstä annettaessa harkintavaltaa on käytetty väärin.

Lars Bo Rasmussenin 12.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-240/00)

(2000/C 302/80)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Lars Bo Rasmussen, kotipaikka Dalheim (Luxemburgin suurherttuakunta), on nostanut 12.9.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Joëlle Chouchroun, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätökset, joilla komissio on EY:n perustamisso-
pimuksen 176 artiklan (josta on tullut EY 233 artikla)
nojalla pannut täytäntöön yhteisöjen ensimmäisen oi-
keusasteen tuomioistuimen asiassa T-50/98 14.4.1999
antaman tuomion;
- kumoaa siltä osin kuin on tarpeen komission 25.5.2000
tekemän päätöksen, jolla se vastasi kantajan 18.1.2000
tekemään valitukseen R/21/2000 hylkäämällä sen nimen-
omaisesti;
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkor-
vausta 3 000 000 Belgian frangia (BEF) tai jopa minkä
tahansa suuremman summan, jota yhteisöjen ensimmäi-
sen oikeusasteen tuomioistuin pitää kohtuullisena;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäynti-
kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on 28.7.1999 tekemällään päätöksellä ilmoittanut kantajalle, että ylennyskomitea on suorittanut kantajan ansioi-
den vertailun suhteessa kaikkiin muihin ylennettäväksi esitet-
tyihin virkamiehiin sekä kaikkiin palkkaluokkaan A 4 vuoden
1997 ylennyskierröksellä ansioituneimmiksi katsottuihin vir-
kamiehiin, ja että se on vertailevan tutkimuksen jälkeen
päättänyt olla merkitsemättä kantajaa ansioituneimmiksi kat-
sottujen virkamiesten luetteloon vuoden 1997 ylennyskierrök-
sella. Tähän päätökseen puututtiin yhteisöjen ensimmäisen
oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-50/98 14.4.1999 anta-
malla tuomiolla, jolla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuin kumosi komission päätöksen olla ylentämättä
kantajaa vuoden 1997 ylennyskierröksellä.

Käsiteltävänä olevassa kanteessa kantaja katsoo, että komissio
ei ole huolehtinut siitä, että edellä mainittu tuomio pantaisiin
virheettömästi täytäntöön. Kantaja väittää, että komissio on
laiminlyönyt perusteluvollisuutta, rikkonut Euroopan yhtei-
söjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artik-
laa ja loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.